

Porkkalan
palautuksesta
60 vuotta

Reservin
johtajakoulutus
houkuttelee

Esittelyssä
komentaja
Parviainen

Sivu 14

Sivu 9

Sivu 8

UUDENMAAN RESERVILÄISPIIRIEN MAANPUOLUSTUSLEHTI

* 35. VUOSIKERTA

* 1-2016

Kirkkonummen
ampumapäivä
oli menestys

Sivut 10-11

Päätoimittajalta

Kirjoittavan, kuvaavan ja ampuvan päätoimittajan selfie toiminnan merkeissä, Uppiniemen ampuamaradalla.

Piirilehti rakentuu paikallisuudelle

Oltermanni-lehden päätoimittaja on vaihtunut ja se näkyy kevyesti lehden ulkoasussa. Olemme pyrkineet painottamaan juttuja yhdistystoiminnasta, mutta mukana on runsaasti muutakin reserviläisiä kiinnostavaa luettavaa.

Vuoden 2016 aikana Oltermannia tulee ilmestymään neljä numeroa. Numero 2 ilmestyy 7.6. ja sen teemana on ajankohtaisten yhdistystapahtumien ohella kybersodankäynti. Numero 3 ilmestyy Uudenmaan maanpuolustuspäivänä 2.10. ja sen sisältö painottuu luonnollisesti maanpuolustuspäivän asioihin ja aseteknologiaan. Numero 4 ilmestyy 7.12. ja itsenäisyyspäivän kunniaksi painotamme siinä turvallisuuspolitiikkaa.

Olemme saaneet tähän lehteen runsaasti kiinnostavia, toiminnallisia juttuja paikallisista yhdistyksistä – kiitos siitä! Tiedämme kuitenkin, että monessa yhdistyksessä on vilkasta toimintaa. Kertomalla siitä voit antaa muille uusia ideoita ja parantaa koko piirin aktiivisuutta. Siksi otamme mielellään vastaan uusien avustajien yhteystietoja.

Kynnys kirjoittamiseen ei ole korkea: saat meiltä hyvät vinkit ja käyttöösi kirjoittajan oppaan. Voimme toimituksessa rakentaa mielenkiintoisen jutun muutamasta muistinpainosta ja parista hyvästä kuvasta. Kun kuvissa ollaan iholla, rapa lentää ja ruuti tuoksuu, on lukijan kiinnostus varma.

Rohkaisuksi avustajan uraa vielä harkitseville: päätoimittaja on aktiivinen reserviläinen, koulutuskeltaan fyysikko ja tekee työtä lääketieteellisen tekniikan parissa. Ei siis tarvita toimittajan meriittejä, jotta pystyy herättämään lukijoiden mielenkiinnon!

Kaikki palaute jutuista ja ideat yhteisen lehtemme kehittämiseksi ja parantamiseksi ovat tervetulleita. Kiitokset välitän kirjoittajille, haukut otan opiksi ja uusien avustajien yhteystiedoilla saan lisää hartioida kannattamaan entistä parempaa lehteä!

Kirkkonummella 20.3.2016

Seppo Vahasalo
päätoimittaja

Suomi tiukan paikan edessä

Suomi on tiukan paikan edessä. Teollinen tuotanto on pudonnut jo kahdeksan vuotta peräkkäin. Kansakunnasta, joka on loistanut taloudellisella menestyksellään ja tullut kutsutuksi muun muassa Euroopan Japaniksi, on tullut pahan pohjimmainen. Suomen taloudellinen kehitys on Euroopan heikointa. Teollisen tuotannon osuus bruttokansantuotteesta ei ole koskaan itsenäisyyden aikana ollut yhtä alhainen kuin nyt. Kreikka, Espanja ja Portugali ovat esimerkkejä taloudellisista katastrofalivoista, jotka ovat saaneet itseään jaloilleen ja joiden talous kasvaa ja kehittyy siis Suomen taloutta nopeammin.

Mieltäni painaa myös tervehdyttävien toimien hitaus: niitä on nyt koitettu saada aikaan vuosi ja parhaimmillaan uusi lainsäädäntö tulee voimaan vuonna 2017. Yhtä paljon mieltäni askarruttaa epävarmuus siitä, ovatko suunnitellut toimet oikeita. 1990-luvun alussa tunnelma oli erilainen siinä mielessä että avainhenkilöt tuntuivat tietävän, mitä tulee tehdä ja panivat toimeksi. Kansa vikisi ja kärsi, mutta loppu on historiaa. Syntyi valtiomiehiä ja parempi taloudellinen tulevaisuus. Kirjoitan edellä mainitusta aiheesta, koska olen huolissani maanpuolustustahdosta. Se on korkea nyt, mutta taloudellisella ahdingolla on pitkittyessään varmasti vaikutus asiaan. Yleinen asevelvollisuus ja reserviläisarmeija on tasa-arvoisen yhteiskunnan puolustusratkaisu. Tämän vuoksi taloudellisen tilanteemme nopea ja päättäväinen parantaminen on tärkeää myös meille maanpuolustajille. Tulin juuri Reserviupseeriiltoon taloustoimikunnan kokouksesta. Katselmoimme muun muassa vuoden 2015 tilinpäätöksen. Se on esimerkiksi osa-alueesta, joka RUL:ssa on loistokunnossa. Talousarvio oli pitänyt mallikkaasti kuten tapana on. Reserviupseeriiltoilla on toiminnassaan osa-alueita, joita tyypillisesti organisaatioilla ei ole. Esimerkkinä tästä on vaikkapa pitkän aikavälin taloussuunnitelma, joka ottaa kantaa muun muassa osakesalkun koostumukseen ja hoitoon. Yhteenvetona voikin sanoa, että RUL:n toimisto toimikuntineen, hallituksineen ja valtuustoineen on rasvat

Puheenjohtajan palsta

tu kone ja ns. soiva peli. Hallinto toimii, sitä on vain ruokittava oikeilla asioilla arvoa tuottavien tulosten aikaansaamiseksi. RUL ei ole ainoa organisaatio, joka ansaitsee kiitosta. Puolustusministeri kiertää kenttää itseään säästämättä. Päivät ovat täynnä asioita ja nykyajan ministeri on melkoisessa pyörityksessä. On syytä arvostaa ministeriä, joka käyttää iltaansa meidän parissamme, muutaman viime päivän aikana meidänkin piirimme alueella puhetilaisuuksia pitäen. On hyvä, että Suomi pitää huolta puolustuskyvystään. Tekniikan kehityksessä ostojen hintataso spiraalimaisesti kallistuu. Meidän teknologiamme ja vaikuttavuuden tulee olla uhan tasolla. Vain niin puolustuksemme voi olla uskottava. Tässä syy pitää laivastomme ja hävittäjiemme uudistus suunnitelmia tarpeellisuina suunnitelmina. Tällä kertaa kirjoitukseeni sisältyi hieman itseruoskintaa, mutta se on ihan luonnollista. Itseensä tyytyväinen organisaatio tai kansakunta tuskin kehittyy yhtä suotuisasti kuin kehityshaluinen, hieman nälkäinen joukko. Ja, aina on pyrittävä totuuteen ja olemaan realistinen: Tekemään niin kuin oikein on. Kiitän lämpimästi tekemästänne monipuolisesta maanpuolustustyöstä ja toivon Teille mitä parhaita alkuvevättä!

Jaripekka Turtiainen
Puheenjohtaja

Uudenmaan reserviupseeriipiiri
p. 043 824 5561
jaripekka.turtiainen@gmail.com

Reserviläis-toiminta hyvässä suunnassa

Puheenjohtajan palsta

Lisäksi suurena hallinnollisena muutoksena esitetään siirtymistä ns. liittovaltuustomalliin. Jatkossa liittokokous järjestettäisiin kolmen vuoden välein. Liittovaltuusto puolestaan kokoon tulisi kaksi kertaa vuodessa. Asian käsittelyä liittohallituksessa on seurannut laaja yhteisymmärrys muutoksen tarpeellisuudesta, hallintobyrokratia vähenee ja kustannukset laskevat. Asiasta on kuitenkin odotettavissa äänestys ja kannustankin kaikkia paikallisyhdistyksiä lähettämään Seinäjoelle äänivaltaisen edustajansa. Tavataan liittokokouksessa!

Edunvalvonta-asioissa on paljon puhuttanut edelleen EU:n asedirektiiviesitys. Tällä hetkellä asian käsittelyn odotetaan olevan EU:ssa toukokuussa - kesäkuussa. Liitto vaikuttaa muiden suomalaisten järjestöjen ja tahojen mukana parhaansa mukaan poikkeuksen saamiseksi mainittuun direktiiviin. Asia ei ole kuitenkaan vielä tällä ohi. Seuraava edunvalvonnan paikka on direktiivin soveltaminen kansalliseen eli Suomen omaan aselainsäädäntöön. Tässä on syytä olla tarkkana, jotta mahdollisuutemme jatkaa ampuharrastusta eivät entisestään vaikeutuisi.

Hyvää kevättä toivottaen!

Ismo Nöjd
puheenjohtaja

Pääesikunta tiedottaa:

Varusmiesten maanpuolustustahto ja palvelusmotivaatio nousussa

Varusmiesten maanpuolustustahto ja palvelusmotivaatio ovat nousussa, ilmenee syys- ja joulukuussa 2015 kotiutuneiden varusmiesten loppukyselyistä. Puolustusvoimat kehittää jatkuvasti toimintaansa palautekyselytulosten perusteella.

tajat 3,8.

Varusmiesten poistuma laskussa

Vuoden 2009 lukemista (19 prosenttia) keskeyttämisprosentti

on saatu laskemaan jo alle 15 prosenttiin. Heinäkuussa aloittaneen 2/15-erän poistuma oli vain 13,9 prosenttia. Tammikuussa aloittaneen 1/16-erän palvelusten keskeyttäminen on ollut hieman korkeammalla tasolla. Talven saapumiserän palvelusten kes-

keyttämisen määrä on yleensä suurempi kuin kesän erän. Kaikista palveluksen keskeyttämisistä noin kolme neljäsosaa keskeyttää terveydellisistä syistä. Hieman alle puolet keskeytysten syistä liittyy sopeutumishäiriöihin. Myös tuki- ja liikuntaelinten

Varusmiesten antama palaute Puolustusvoimien koulutuskulttuurista ja koulutuksen laadusta sekä palkatun henkilöstön ja varusmiesjohtajien toiminnasta on pidemmällä aikavälillä jatkuvasti parantunut. KUVA: Puolustusvoimat

sekä sidekudosten sairaudet on merkittävä terveydellinen poistuman syy. Palveluksen keskeyttämisistä noin 70–75 prosenttia tapahtuu peruskoulutuskaudella ja tästä hieman yli puolet kahden ensimmäisen viikon aikana. Osa palveluksen keskeyttämisistä suorittaa sen loppuun myöhemmin. Vuoden 1985 syntyneiden asevelvollisten ikäluokasta noin kolme neljäsosaa (74,2 prosenttia) suoritti varusmiespalveluksen.

Palautekyselyt analysoidaan kaikilla johtamistasoilla Pääesikunnasta perusyksiköihin. Koulutuskulttuurin kehittämiseksi on määritetty useita kehittämis-kohteita. Pitkällä aikavälillä erityisesti kouluttajien ja varusmiesjohtajien johtaja- ja kouluttajakoulutukseen on panostettu,

mikä näkyy palautekyselyissä esimiesten arvostuksen nousuna. Varusmiesten toimintakyvyn kokonaisvaltainen kehittäminen on uusi näkökulma koulutuksen sisällössä. Toinen korostettu näkökulma on turvallisuus- ja valmiuskoulutus. Muun muassa uutena opetusaiheena kaikille varusmiehille koulutetaan kyberturvallisuuden perusteet.

Miehistön erikoiskoulutuksen saaneet reserviin

Keskiviikkona 16. maaliskuuta kotiutuivat 2/15-saapumiserän miehistöön kuuluvia erikoiskoulutuksen saaneet 255 päivää palvelevat varusmiehet. Heitä kotiutui 1327, joista 42 on naisia. 255 päivää palvelee noin 15 prosenttia kaikista varusmiehistä.

Yleinen asevelvollisuus maanpuolustuksen selkäranka

Reilusti yli puolet suomalaisista pitää yleistä asevelvollisuutta Suomen maanpuolustuksen suurimpana vahvuutena, kertoo Reserviläisliiton tuore kyselytutkimus.

”Reserviläisliitto on noussut tunnetuimmaksi maanpuolustusjärjestöksi ja, että jäsenmäärämme on kasvanut nopeasti”, kertoo Reserviläisliiton toiminnanjohtaja Olli Nyberg.

malaiset kokivat maanpuolustustahtoon suurempana vahvuutena kuin muualla asuvat suomalaiset. ”Kyselyssä ilmeni alueellisia eroja vahvuuksien välillä mutta selvästi eniten prosentteja valtakunnallisesti keräsivät yleinen asevelvollisuus ja maanpuolustustahto. Suomalaiset eivät juuri näyt pitävän vapaaehtoista maanpuolustustyötä ja -koulutusta puolustuksemme tärkeänä voimavarana, vaikka esim. vapaaehtoisen maanpuolustuksen kurssille osallistuu vuosittain enemmän reserviläisiä kuin Puolustusvoimien kertausharjoituksiin”, kummastelee Nyberg. Pohjoismaiden puolustusyhteistyö jakaa mielipiteet. Kolmannes suomalaisista haluaisi edelleen ylläpitää omaa ja it-

senäistä puolustusta. Toinen kolmannes on puolestaan sitä mieltä, että Pohjoismaiden puolustusta tulisi yhdistää. Kyselyyn vastanneista suomalaisista vain pienen osan mielestä Suomen tulisi liittoutua Ruotsin kanssa tai, että Suomen tulisi ylläpitää yhteistä sodan ajan kalustoa muiden pohjoismaiden kanssa. ”Esitimme vastaavan kysymyksen myös Reserviläisliiton jäsenille. Muuten vastaukset olivat samansuuntaisia kuin tässä kyselyssä mutta suurin ero oli näkemyksissä kalustohankintojen osalta. Reserviläiset suosivat ensisijaisesti pohjoismaiden yhteistä kalustohankintoja, joita viime lokakuun jäsenkyselyimme mukaan kannattaa yli kolmannes”, Nyberg jatkaa.

”Asevelvollisuuslaista on tehtävä ketterämpi”

Asevelvollisuuslakia on syytä muuttaa ketterämmäksi ihan oman etumme takia, Reserviupseeriiltoon puheenjohtaja Mikko Halkilahti tuumi.

tilanne sitä vaatii. Asevelvollisuuslakia siis on syytä muuttaa ketterämmäksi ihan oman etumme takia, Halkilahti tiivisti. On kuitenkin tärkeää, että sotilaallisen valmiuden joustavan kohottamisen johdosta kertausharjoituksiin määrättävien työssäkäyvien asevelvollisten irtisanomisturva ja toisaalta opiskelevien reserviläisten mahdollisuus jatkaa opintoja joustavasti varmistetaan. Suomen Reserviupseeriiltoon mielestä joukkojen rekrytoinnissa tulisi huomioida myös vapaaehtoisuus. Vapaaehtoisesti sitoutuneella on korkea

motivaatio, joka ilmenee omaehtoisena kouluttautumisena. Myös yhteydenpitoa Puolustusvoimien ja korkean valmiuden joukkojen välillä on syytä pitää tiiviinä. – Vapaaehtoisuuteen kuuluu korkea motivaatio. Se kannustaa kehittämään sotilastaitoja ja kenttäkelpoisuutta omaehtoisesti. Motivoitunut henkilö kannustaa myös muita omalla esimerkillään. Tällä tavalla saamme nopean valmiuden joukoista vieläkin tehokkaampi, toteaa puheenjohtaja Halkilahti.

Oltermanni 1-2016
Uudenmaan reserviläispiirien jäsenlehti 35. vuosikerta
Päätoimittaja: Seppo Vahasalo
Puhelin Mob. 040 560 9500
oltermanni.uusimaa@gmail.com

Toimituskunta:
RU: Seppo Vahasalo (Kirkkonummi), Juhani Vakkuri (Tuusula), Jukka Sippola (Kerava) RES: Elina Sarin (Kerava), Mats Fagerström (Tuusula), Tom Östlund (Hyvinkää)

Seuraava lehti: 7.6. 2016
Oltermanni 2-2016:n aineistopäivä on 15.5. 2016
Lehteen tarkoitetut aineistot on lähetettävä päätoimittajalle viimeistään aineistopäivänä sähköpostilla timo.akman@elisanet.fi. Tekstien toivotaan olevan rtf- tai word-muodossa, kuvien jpeg-for-

maattissa.
Ilmoitukset: Valmiit aineistot *pdf-muodossa res 180 dpi sähköpostitse osoitteeseen kotu.uusimaa@gmail.com
Laskutus:
Pankkiyhteys:

NORDEA
FI62 1366 3000 0515 57
Layout: Commercial Information Agency CIA
email 1mail2cia@gmail.com
Painopaikka: Salon Lehtitehdas
Osoiteenmuutokset:

RUL:n jäsenet Virpi Kukkonen 09-40562011, email jasenasiat@rul.fi RES:n jäsenet Päivi Ruusuvaari 09-40562010 email jasenasiat@reservilaisliitto.fi
www.uudres.fi

TAISTELUKOULUN TOIMINTAPÄIVÄ 13.2.2016

Tuusulan Reserviupseerikerho järjesti onnistuneen toimintapäivän Taistelukoululla.

Ohjelmassa oli opastettu ja johdettu pienoispistooliammunta. Tästä vastasivat **Kimmo Heikkinen, Mikko Sipponen ja Isto Hyryläinen**. Liikuntasalin, siis Levälän, ohjelmasta vastasi **Ari Lahdenkauppi**.

Alkulämmittelyjen jälkeen oli mahdollisuus kokeilla kuntotestausta joka sisältää vauhdittoman pituushyppyn, etunojapunnerrukset ja istumaan nousut. Ikäryhmätaulukoista sai osviittaa kuinka kovassa ”tikissä” kukin oli. Lentopalloa pelattiin koko ajan, kuntosali oli käytössä, sotilaskoti auki ja väki liikkui rastilta toiselle. Hienon läsnä päivään toi Taistelukoulun perinneyhdistyksen tarjoama mahdollisuus tutustua perinnetilaan. Yhdistyksen sihteeri **Juha Mäki-Kokila** esitteli näyttelyn pienryhmille. Kiitokset perinneyhdistykselle ja erikseen vielä Juhalle. Päivään sai osallistua joustavasti klo 11-16 jolloin lopuksi tietenkin saunottiin.

Ohjelma oli tarjolla myös piirien kokousten oheis- tai oikeammin jatko-ohjelmaksi. Muutama kokousedustajakin uskaltautui ja ehti vielä pitkän kokouspäivän päätteeksi tutustumaan toimintaamme. Kun runsas vuosi sitten tammikuussa tapahtunutta ensimmäisen kerran harjoitel-

Osa piirikokoukseen osallistujista ehti mukaan.

tiin, formaatti tuntui toimivan. Väkimäärä nousi viimevuoden paristakymmenestä nyt kolmeen kymmeneen. Erityisen hyvältä tuntuu, että Puolustusvoimat, siis

Taistelukoulu tukee paikkakunnan reservin toimintaa osoittamalla tiloja käyttöön.

**TEKSTI JA KUVAT:
HARRI MAJAMÄKI**

Lentopalloa pelattiin jatkuvilla vaihoilla pitkän päivän.

Tuusulan Reserviupseerikerho toimii

Kevätkokouksen 15.3 kokouksusta noudatti 15 henkilöä ja paikkana oli tuttua tutumpi Taistelukoulu. Perinteen mukaan aloitettiin kahvitarjoilulla ja siitä siirryttiin kuuntelemaan kokouksen esitelmää. Tällä kertaa esitelmän piti kerhomme urheilu-upseeri **Ari Lahdenkauppi**, oman isoisänsä **Veikko Lahdenkaupin** sota-aikaisten päiväkirjojen pohjalta.

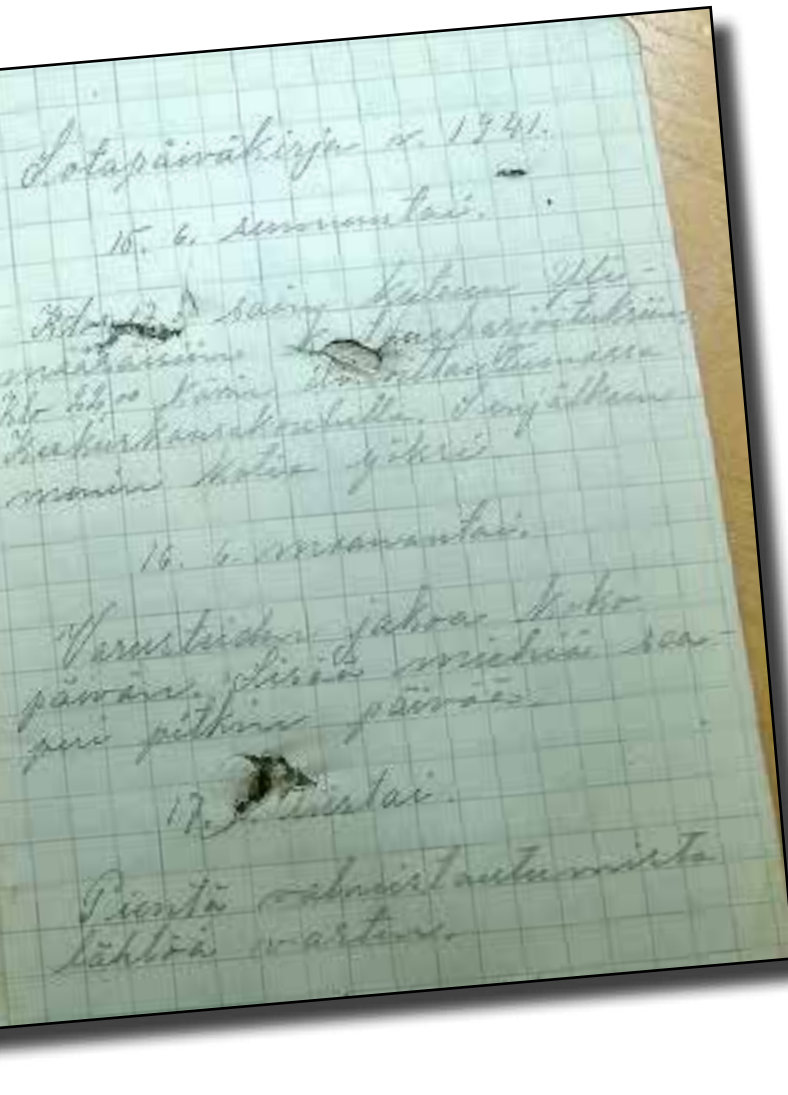
Arin kertoman mukaan” isoisä ei koskaan puhunut sodasta”. Piirre sinällään oli varmaan aika monelle veteraanille ominainen. Sittenkin edesmenneen Veikko Lahdenkaupin päiväkirjat kuitenkin löytyivät, ehkä vähän yllättävin. Tutustuttuaan käsin kirjoitettuihin vihkoihin Ari päätti kirjoittaa ne puhtaaksi ja työstää niistä esityksen, nyt siis talvisodan osalta. Talvisodan historian merkitykselliset Suomussalmen taistelut tunnetaan nyt. Oli mielenkiintoista kuulla, miten ne oli merkitty päiväkirjaan silloin, omin silmin nähtynä ja omin kokemuksiin.

Varsinainen kokous meni rivakasti läpi puheenjohtajana toimineen **Pekka Pulkisen** ohjastamana. Avointa keskustelua asian lomassa käytiin ja toimiva johto sai hyvää evästyä jatkoa ajatellen. Panostamme Tuusulassa edelleen varsinaiseen toimintaan, mutta näin hyvässä hengessä on kokouksiakin mukava pitää.

**TEKSTI:
HARRI MAJAMÄKI
(ARI LAHDENKAUPIN
LUVALLA)
KUVAT:
ANTTI HAVULINNA,
HARRI MAJAMÄKI**

Tutustuttuaan isoisänsä käsin kirjoitettuihin sotapäiväkirjavihkoihin Ari Lahdenkauppi päätti kirjoittaa ne puhtaaksi ja työstää niistä esityksen, nyt siis talvisodan osalta.

Karkkilan Reserviläiset tähtäävät perinteisesti tulevaisuuteen

Karkkilan Reserviläiset ry. saavuttaa parin vuoden kuluttua aikamiehen iän. Keväällä 2018 juhlitaan yhdistyksen 60 vuotista taivalta. Metalliteollisuuden ja yksityisyrityseliäisyyden keskellä oleva uusmaalainen pikkukaupunki on sinnikkäästi kantanut sisällään perinteitä myös vapaaehtoisessa maanpuolustuksessa reserviläisvoimin.

Karkkilan Reserviläiset ry. voi tänä päivänä olosuhteisiin nähden hyvin. Jäsenten määrä on pysynyt vuosia vakiona ja laskennallinen keski-ikä 45,9 vuotta on kaukana ”ukkoutumisesta”. Kaikessa järjestötoiminnassa, nuoret, juuri perheen perustaneet ovat useimmiten selkeä notkahdus ikäjakamassa. Se on täysin ymmärrettävissä ja niin pitääkin olla, perhettä pitää hoitaa yli kaiken. Kuitenkin on ollut hienoa nähdä, että olemme saaneet yhdistykseemme mukaan nuoria jäseniä, niin vielä varusmiespalveluksessa olevia, kuin myös nuoria ja nuorekkaita naispuolisia. Vaikka aikaa yhdistyksessä toimimiselle ei aina riittäisikään, on jäsenyyden luominen ja ylläpito ollut monelle tärkeää, kuuluu johonkin, jonka toimintaan äänellään ja pienelläkin aktiivisuuden osoituksella voi vaikuttaa.

Pienellä paikkakunnalla pienikin toiminta näkyy

Näkyvyys on tänä päivänä yllättävän tärkeää toiminnan ylläpitämiselle, etenkin pienellä paikkakunnalla. Ei kuitenkaan riitä, että pidetään johtoryhmän kokouksia, vaan pitää toimia. Perinteiden vaaliminen lippujuhlassuokissa, yhteistyö esim. Seurakunnan kanssa ja esiinmarssit koko paikkakuntaa koskeissa tapahtumissa sekä markkinoilla tuovat tietoisuutta olemassaolomme, paikallislehtien kautta tapahtuvaa yhdistystä koskevaa uutisointia unohtamatta. Toimijoiden mukaansaanti hektisessä yhteiskunnassa kasautuu useimmiten jo monissa muissakin yhdistyksissä ja puulaakeissa olevien harteille, mutta jostain se virta aktiiville toimijoille kumpuaa. Se on se suuri rakkas Isänmaata ja kotiseutua kohtaan.

Mitä kuuluu tänään Karkkilan Reserviläisten pöytään?

Ainakin 36 eri tilaisuutta osallistua Karkkilan Reserviläisten toimintaan. Monipuolistaminen, perinteiden vaaliminen, veteraanit, ampumatoiminta, yhteistyö, osallistuminen ja osallistaminen, siinä tämän päivän toimintavaihtokko. Monipuolistaminen on yhtä kuin silmät auki, vaikutteita imemään ja liikkeelle vaikka Karkkilan

Takana Janne Javarus, keskellä Timo Lemström, edessä Jouni Kaskiharju.

Takana Pasi Saarinen, edessä Nia Korpela.

lon Ampumaradan alueella niin omassa kuin kansallisessa ampumatoiminnassa sekä toimintavun antamisessa yhteistyötahojen kanssa. Prosenttiammunnat on jokaiselle jäsenelle suunnattu mahdollisuus ylläpitää omaa ampumataitoa omien voimavarojensa mukaan. (Kuvat: 080.JPG ja 060.JPG) Osallistuminen ja osallistaminen on yhtä kuin jäsenistön erityisosaamisen huomiointi ja rekrytaatio kaikkien yllämainittujen toimintamuotojen toteuttamiseksi sekä edustukselliset tehtävät myös Karkkilan ulkopuolella.

**Vuoden Reserviläinen 2015
Timo Kaukiainen.**

Karkkilan Reserviläiset ei odota jäseniltään ihmetekojä, eikä jäseniksi haluavilta saavutusten ansioluetteloa, vaan rehtiä suomalaista täysi-ikäistä jalat maassa pitävää, tulevaisuuteen katsovaa kansalaista! Otahan yhteyttä! Tuomo Korpela, Karkkilan Reserviläiset ry. pj p. 040/76 79 787

**TEKSTI: TUOMO KORPELA
KUVAT: HANNU TASKINEN**

Pyhäjärven ympäri pyöräillen. Maastotaidot ei saa unohtua! Perinteiden vaaliminen on yhtä kuin Vuoden Karkkilan Reserviläisen valinta, Nurmijävi-haastekisa, Aimo-cup, Reserviläistulet, Lippuseremoniat, Perhetapahtumapäivä, Tori-/Tapahtumapäiviin osallistuminen, Yhteistoiminta Karkkilan Res.Upsien ja Seurakunnan kanssa, ainakin yksi retki tai vierailu tieto-taidon kartuttamiseksi sekä virkistykseksi. (Kuva: IMG 5734.JPG) Veteraanit on yhtä kuin Karkkilan Rintamaveteraaniyhdistyksen hienoa yhteistoimintaa mm. ruokailujen ja kuljetusavun järjestämisessä, vapaaehtoisessa varainhankinnassa em. kulujen kattamiseksi sekä yhteistyössä Karkkilan Seurakunnan kanssa veteraaneille ja lähiomaisille suunnatut kevät- ja kesäpäivät Leirirannassa ja SRK-talolla. (Kuva: 001.JPG) Ampumatoiminta on yhtä kuin vahvan reserviläistaitoihin ja kilpailutoimintaan tähtäävän ampumataidon, johtamisen ja organisoimisen ylläpitämistä ja kehittämistä, läheisen Kove-

Takana vasemmalla Kauko Laine, oikealla Arvi Junkkarinen, edessä oikealla Pekka Frosterus rouvineen. Toinen vasemmalta Irja Kokko.

”Nyt jos koskaan on pidettävä yhtä”

Lohjan Reserviupseerikerho ry:n itsenäisyyspäivän juhlassa luotiin yhteistä uskoa tulevaan sekä nautittiin baletti- ja musiikkiesityksistä.

Itsenäistä 98-vuotiaasta Suomea juhlittiin viikonloppuna monella taholla. Lohjan Reserviupseerikerhon isännöimissä juhlissa tunnelma onnistui olemaan sekä arvokas että välitön. –Maanpuolustushenki on tänä päivänä erittäin korkea. Aikanaan opetuslallalla näin sen työssäni kuinka asiasta olivat kiinnostuneet sekä pojat että tytöt, sanoi kerhon hallituksen jäsen sekä opettajana ja rehtorina uransa tehnyt kapteeni **Kyösti Sario**.

–Maanpuolustus merkitsee itsenäisyyttä, se on elintärkeää, pohti **Kajaja Nordberg**.

Lohjan Reserviupseerikerhon isäntä kapteeni Timo Nordberg näki illan merkityksen tärkeäksi. –Vaatimaton mutta juhlallinen tilaisuus, joka lisää yhteenkuuluvaisuuden tunnetta.

Juhlapuheen pitänyt kansanedustaja **Joona Räsänen** toi esille luottamuksen merkityksen.

–Kun vaalimme keskinäistä luottamusta toinen toisiimme, tulemme samalla vaalimeeksi myös maamme itsenäisyyttä ja kykyä vastata arjen haasteisiin.

Räsänen totesi Suomea koeteltavan pakolaiskriisin sekä lakkoilun taholta.

–Moni reagoi näihin valtavien haasteisiin käpertymällä siilipuolustukseen, mutta ulkoisen maailman muutosvoimilta ei voi vain sulkea silmiään. Meidän on nyt

Lohjan Reserviupseerikerho ry:n itsenäisyyspäivän juhlassa jaettiin ansiomitaleita. Kuvassa kerhon pj. Timo Jukola (vas.), vääpeli Jukka Peräkylä, kapteeni Bengt Wiberg, Hannele Iivonen ja kapteeni Kyösti Sario.

jos koskaan pidettävä yhtä.

Tunnelmaa kevensivät välillä **Tiina Lietzénin** johdolla Tanssi-studio Funkan nuoret balettiantisijat **Verna Aittola, Olivia Juvonen, Tilda Ylä-Jarkko** ja **Emma McKeown** baleteilla. Illan hämärtyessä ja Prinsessa Ruusunen.

Lohjan Maanpuolustusnaisten varapuheenjohtaja **Liv Wikström** pohti miten maanpuolustus näkyy arjessamme sekä naisten asemaa tehtävässä.

–Aikaisemmin maamme eteen tehtyä työtä kunnioitetaan. Sen ansiosta meillä on ollut oma raha, kulttuuri, lait ja kieli.

–Naisten asema on minulle henkilökohtaisesti tärkeä, myös jokainen nainen teki todella tärkeää työtä, jotta rintamalla riitti ruokaa ja vaatteita. Tämän lisäksi heillä oli lapset ja maatilat hoidettavanaan. Vallitsevasta maanpuolustushengestä iloitisi majuri **Reijo Koivisto**.

–Kansa on maanpuolustushenkilösempi kuin aiemmin, järjestöissä on ollut väsymystä, mutta nyt suunta on hyvä. Jokainen puolue näkee asian myös tärkeäksi ja antaa siihen rahaa.

Vaimo **Maia Koivisto** muistaa paenneensa kotoaan vuonna 1944.

–Kun Pietarin motti laukesi, koti oli jätettävä. Itsenäisyys merkitsee minulle tavattoman paljon. Juhlan musiikkiannista vastasivat **Jenny** ja **Anna Vesimäki**.

Juhlissa jaettiin ansiomitaleita

Reserviupseeriliiton myöntämän hopeisen ansiomitalin saivat kapteenit **Kyösti Sario** ja **Bengt Wiberg**, maanpuolustusmitali kultaisella soljella ojennettiin vääpeli **Jukka Peräkylälle**. Illan sekä useiden vuosien ajan Lohjan reserviupseerikerhon emäntänä toiminut **Hannele Ii-**

Juhlapuhujana kansanedustaja Joona Räsänen

Maia ja majuri Reijo Koivisto

vonon kukitettiin.

Lohjan Reserviupseerikerho ry on perustettu vuonna 1936, jäseniä kerhossa on tällä hetkellä 162.

TEKSTI JA KUVAT: ANNUKKA VAKKURI

Juttu ja kuvat ilmestyneet Länsi-Uusimaassa 7.12.2015

Nurmijärven reserviläiset ovat vuodesta 1970 toimineet yhtenäisenä joukkona. Reservin upseerien ja aliupseerien yhteisöllisyys on poikkeuksellisen sitoutunutta.

Reserviläiset kokoontuvat viikoittain tiistaisin ja torstaisin korusulleen sopimaan osallistumisista tapahtumiin, joissa reserviläisiä tarvitaan. Korsulle koonnutaan kuntolengin jälkeen ja saunotaan hiet pois ja sitten käsitellään päiväkohtaiset asiat.

Reserviläisten joukkoon kuuluu 450 reservin upseeria, aliupseeria ja miehistön jäsentä. He muodostavat aina tarvittaessa kunnia-komppanian lippupartioineen ja seppeleenlaskijoinen.

Reserviläiset ovat muodostaneet kuoron, joka esiintyy isänmaallisissa juhlissa. He järjestävät konsertteja ja aseveli-iltoja, joiden lipputulot jaetaan tukemaan paikallisten sotiemme veteraanien ja invalidienhyväksi.

Perinnetyö kunniahtävä

Nurmijärven Sotaveteraanit ry täytti 50 vuotta 28.1.2016. Tänä päivänä kiinnitettiin perustamisen muistolaatta Nurmijärven kirkonkylässä seisovan liikelatalon seinään.

Reserviläisten kunniajoukkue lippupartioineen ja kunnia-vartioin juhlisti tilaisuutta. Varsinaisen vuosijuhla messuineen pidettiin Nurmijärven kirkossa sunnuntaina 31.1.2016. Reserviläiset toimivat kunniahtävissä lippupartiossa ja seppeleen laskijoina sankarihaudoille. Lukivat lukukappaleet messussa keräsivät kolehdin ja lauloivat juhlassa reippaasti kaksi isänmaallista laulua. Reserviläiskuoro esiintyi usein naapuripitäjien isänmaallisissa juhlissa ja vieraillee viihdyttämässä sotainvalideja Kaulialan sotavamma sairaalassa. Reserviläiset avustivat liikun-

Perustamislaatta on paljastettu kunnia-vartio poistuu. Laatan paljasti Talvi- ja Jatkosodan veteraani Sakari Pelttonen.

Äänen aallot kaikuu. Reserviläiskuoro laulaa.

tarajoitteisten juhlavieraitten siirtymistä kirkosta seurakunta-keskukseen ja lounaan jälkeen takaisin kirkkoon.

Läsnä oleva yleisö ihastui reserviläisten reippaaseen esiintymiseen aina kenttäpiispaa ja kenraalia myöten. Kenraali Antti Simolan mielestä reserviläistoiminta Nurmijärvellä on oikealla tolalla myös perinnetyössä. Hän on kohdannut Nurmijärven reserviläisiä kunniahtävissä myös Karkkilassa ja Hyvinkäällä. Nurmijärven reserviläiset ovat poikkeuksellisen ehyt ja edustava joukko Uudellamaalla.

Mikä motivoi

Nurmijärven kirkonmäki sankarihautoinen on vahva motivoiva lähde. Sankarivainajamme

olivat vähän alle ja yli 20 vuotiaita. He joutuivat uhraamaan elämänsä isänmaan vapauden puolesta. Elämän, mikä olisi ollut vasta edessäpäin.

Isä taisteli viisi vuotta, äiti oli Lotta. Tässä on meille riittävä syy osallistua kaikkiin sotiemme veteraanien muistoksi vietettyjen muistopäivien juhlallisuuksiin Itsenäisyyspäivänä, kansallisen veteraanipäivänä, Talvisodan päättymisen muistopäivänä. Jouluaattona reserviläiset seisoivat kunnia-vartiassa sankarihaudoillamme Kirkonkylässä ja Rajamäellä aamusta iltamyöhään osoittaen kunnioitusta niille, jotka taistelivat olosuhteista riippumatta kaikkina vuorokauden aikoina isänmaan vapauden puolesta. Rajamäellä vartiot seisoivat myös joulupäivänä kirkonmenojen ajan.

Kaatuneitten muistopäivän tilaisuus on meillä poikkeuksellisen juhlava. Reserviläisten lippulinan ja seppelepartioiden edessä kirkon pihalla seurakunnan pappi toimittaa lyhyen hartauden ja kirkkokansa laulaa Jumala omi linnamme virren puhallinorkesterin säestämänä. Lippulinna johdattaa seppelepartiot sankarihauдалle ja tekee kunniaa seppeleen laskulle. Tilaisuus on poikkeavan juhlallinen ja tapahtuu vain harvoilla sankarihaudoilla Uudellamaalla.

Veljeä ei jätetä eikä unohdeta

Sotiemme veteraanit ovat yli yhdeksänkymmentä vuotiaita. Reserviläisten yhteys veteraaneihin on usein henkilökohtaisella tasolla. Yksi veteraani soittaa kysyen minne mennään tänään syömään, toinen viekö minut huomenna sairaalaan kokeisiin. Olen tilannut kuorman puita, tuletteko pinomaan ne liiteriin? Katolta pitäisi lumet pudottaa ja pihatiet avata. Veteraaniapu on reserviläisten tapa toteuttaa sitä vetoomusta, ettei veteraaneja jätetä eikä veteraanien työtä koskaan unohdeta. Se perinne jatkuu sukupolvesta toiseen.

Veteraanimajalla Säaksijärven rannalla reserviläiset osallistuvat siivoustalkoisiin ja toimittavat puut rantasaunaan.

Veteraanityö vaatii resursseja

Nurmijärvellä ei ole varuskuntaa eikä varusmiehiä, joten reserviläiset keräävät rahaa Veteraanivastuulle keväisin Kansallisen Veteraanipäivän aikoihin ja syksyllä Itsenäisyyspäivän tienoilla. Kansen karttuksa käsi oli antoisa. Rahaa kertyi vuonna 2015 edellisvuosia runsaammin, mistä kiitos kuntalaisille.

**TEKSTI: JUHANI KALLIO
KUVAT: KYÖSTI PORTHAN
JA MATTI RINTALA**

ITSENÄISYYSPÄIVÄN AATTO KERHOLLA

Keski-Uudenmaan yhdistyksillä on ollut jo useamman vuoden tapana kokoontua nykyiselle ravintola Kerholle viettämään itsenäisyyspäivän aattoa. Tapa ja paikka ovat IT-rykmentin peruja. Tapahtumaa järjestämässä ovat olleet vuorollaan Keravan ja Tuusulan yhdistykset. Tällä kertaa myös Järvenpään reserviläiset vastasivat kutsuun. Tarve kohtaamiselle on ilmeinen, koska kaikki paikat salista olivat varattuja. Seuraavat olisivatkin joutuneet istumaan muista erillään, kabinetissa.

Illan alkupuolella kuultiin mm. muusikko-viulisti Soila Häkkinen esittämänä Sibeliuksen musiikkia. Toisilleen tuttu väki viihdytti koska ruokailun aikana salin täytti jo melkoinen puheensorina. Puheenjohtajat Ismo Nöjd ja Jaripekka Turtiainen esittivät piirien tervehdykset. Lukuista määrä onnitteluja ja huomion osoituksia jaettiin. Loppuillan tunnelmaa kohotti Tuusulan Reserviupseerikerhon, miesluvultaan toistaiseksi vähäinen mutta tehokas viihdytysjoukko, eli ampumaupseerimme Kimmo Heikkinen ”aseenaan” Giulietti harmonikka. Musiikin lehtori, kuoron johtaja Keimo Joensuu intoutui myös spontaanin esityksen. Vaikuttava, leppoisa iltä mukavien ihmisten seurassa. Kiitos kaikille.

**TEKSTI: HARRI MAJAMÄKI
KUVAT: MIKA KÄÄRIÄ**

Heikki Jäntille Keravan reserviläisten standaari

Saanamari Mannerille RUL:n pronssinen ansiomitali. Jaripekka Turtiainen vaativassa tehtävässä.

Kimmo Heikkinen viihdyttää.

Toimintapäivä Tuusulassa

Lauantaina 5.3. järjestettiin Järvenpään ja Nurmijärven reserviläisten yhteinen toimintapäivä Tuusulassa Jokelan Eränkävijöiden ampumaradalla.

Ajatus toiminnallisesta ampumapäivästä oli hautunut jonkin aikaa Järvenpään reserviläisissä ja viime syysstästä otettiin yhteyttä Nurmijärvelle. –Jäseninämme on jonkin verran SRA-ammunnasta kiinnostuneita ja jo kartin suoritaneita jäseniä, joilla ei ole juuri ollut mahdollisuutta päästä harjoittelemaan tai tutustumaan lajiin rauhassa, kertoo Järvenpään reserviläisten puheenjohtaja Timo Mäki.

–Nurmijärven tiedettiin järjestäneen toiminnallista ampuntaa Jokelan ampumaradalla, joka on sijainniltaan otollinen tapahtuman järjestämispäikäksi kummankin kunnan kannalta. Lisäksi molemmilla yhdistyksillä oli yhteydet seurassa vaikuttaviin henkilöihin. Tämän vuoksi nurmijärveläiset valikoituivat luonnollisiksi yhteistyökumppaneiksi. Mäki jatkaa. Järvenpäläiset ovat tunnettuja etenkin erä- ja partiotaitoja koettelevasta jotok-

sesta mutta omat ammutatapahtumat ovat viime vuosina jääneet vähemmälle.

Mahdollisuus SRA-kokeiluun

Nurmijärveläiset ovat joitakin viime vuosia järjestäneet oman SRA-kilpailunsa Jokelan radalla, sekä käyneet syksyllä Tuokkokisan alia ampumassa virolaisten vieraiden kanssa vaihtelevia ammuntoja. Ammunnoissa on yleensä ollut mukana myös toiminnallinen puoli. Mukana on siis ollut kokeneita reserviläisiä, joilla ei kuitenkaan kaikilla ole aina ollut SRA-korttia suoritettuna. Tapahtuman tarkoituksena oliakin etenkin aktivoida sellaisia toiminnallisesta ammunasta kiinnostuneita, joilla ei ole ollut mahdollisuutta kokeilla lajia. Lisäksi tarkoituksena oli tarjota hieman kokeneemmille jäsenille mahdollisuus harjoitella SRA-ammuntaa.

Tutustumisesta toimintapäiväksi

Asian tiimoilta kokoonnuttiin Nurmijärvellä. Tutustumisesta toiminnalliseen ampuntaan päätettiin saman tien tehdä toimintapäivä, liittäen päivään Mika Ekholmin ehdotuksen mukaises-

ti myös muuta koulutuksellista sisältöä. Keijo Mäkelä otti tehtäväkseen esityksen mukaisesti keittolounaan valmistamisen ja tarjoilun. Siitä hänelle on kertynyt kokemusta mm Tuokkokisojen ja virolaisten vierailujen yhteydessä. Taisteluensiapua kouluttamaan järjestyi Kai Pöntynen.

Tapahtuma ruokailuineen päätettiin järjestää osallistujille veloituksettomana. Osallistujat korvaisivat kuitenkin ampumansa patruunat, mikäli omia ei olisi käytettävissä. Ampumarata varattiin tapahtumaan varten 5.3. Päivä sopi molemmille osapuolille ja Jokelan Eränkävijätkin suosiitteli sitä. Ampumaradan lisäksi varattiin toimintaan myös JEK:n edustava maja, joka tarjoaisi hyvät puitteet alkupuhuteluun, ohjeistukseen, ruokailuun sekä lisäraistille.

Tapahtuman sisällöksi päätettiin alkuun perustietojen jakaminen SRA-ammunnasta. Käytännössä tämä tarkoitti lyhyitä ase- ja laji-esittelyjä sekä komentojen ja turvallisuusasioiden läpikäymistä. Perustietojen jälkeen jakauduttiin kolmeen ryhmään, josta jokainen olisi yksi kerrallaan kivääri-, pistooli- ja ensipurastilla sekä ruokailussa.

Ampumaradat ja JEK:n maja tunnusteltiin edellisten viikkojen

Pistooliammuntasuoritus alkamassa. KUVA: Mikko Tomperi

aikana. Tapahtumaa edeltävänä päivänä käytiin rakentamassa sekä kivääri- että pistoolirasti kuntoon. Materiaalia rasteihin tuli molemmilta yhdistyksiltä. Suurelta osalta materiaaleissa tukeuduttiin Nurmijärven yhdistysten materiaalikonttiin. Kivääripelotteja saatiin lisäksi lainaksi yksityiseltä taholta.

Kiväärirastin suunnittelusta vastasivat Järvenpään Kimmo Mäkinen ja Jorma Pylväinen ja pistoolirastista Nurmijärven Mikko Tomperi. Molempien rastien pystyttämiseen löytyi mukavasti talkoovoimia ja tapahtuma saatiin käyntiin suunnitellun mukaisesti lauantaina klo 9.00.

Ilmoittautumisia oli tullut varsin mukavasti ja lauantaina 5.3. rasteja valmiina kiertämään sopivat parisenkymmentä reserviläistä.

Alustuksesta ammuntaan, Sakosta Glockiin

Tapahtuman alustuksen hoitivat Jarmo Wilkman ja Kimmo Mäkinen. Tämän jälkeen lähdettiin kiertämään rasteja joihin kuhunkin oli varattu aikaa puoliosta tuntia. Ammuntarasteilla järjestettiin tavanomaista hieman pidempi ja perusteellisempi perehdytys ennen toimintaa. Lisäksi järjestäjien puolelta näytettiin

esimerkkisuoritus ennen osallistujien suorituksia. Kiväärirastilla ammuttiin minimissään 20 laukauksen suoritus AK- tai AR-15 tyyppisellä kiväärillä eri asennoista. Kalustona oli omien aseiden lisäksi tarjolla kotimainen Sako 92s ja niin ikään kotimaisissa käsissä koottu AR-15-kivääri. Maaleina rastilla oli yhdeksän pahvia sekä kaksi kaatuvaa peltimaalia.

Pistoolirastilla ammuttiin minimissään 17 laukauksen suoritus välissä lipasta vaihtaan. Vaihtoehtoina olivat järjestäjien puolelta 9-milliset CZ- ja Glock-pistoolit. Rastilla oli maaleina kolme pepper popperia eli korkeampaa kaatuvaa peltimaalia, kaksi pyöreää kaatuvaa peltimaalia sekä kuusi pahvitalua. Rastille oli lisäksi rakennettu joitakin seiniä, jotka takasivat paikalta löytyvän kohtuullisesti rekvisiittaa luomaan tunnelmaa ampumasuorituksen ajaksi.

Tilaisuus toimi erittäin hyvin suunniteltujen aikojen puitteissa ja halukkaat pystyivät toistamaan suorituksensa rasteilla. Ammunnat saatiin päätökseen ennen klo 15:ta. Suorituksia ei tilastoitu mutta osallistujille jätettiin tulosaavake muistoksi tapahtumasta. Suuret kiitokset Jokelan Eränkävijöille mahdollisuudesta järjestää tilaisuus Jokelan ampumaradalla.

TEKSTI: MIKKO TOMPERI

KOMENTAJA PETRI PARVIAINEN – TAISTELUKOULUN ALUEEN PÄÄLLIKKÖ

Petri Parviaisen ura puolustusvoimissa alkoi KAR-JP varusmiespalveluksesta 1984-1985.

Tuusulan Rantatiellä sijaitsevan Puolustusvoimien Palveluskeskuksen Oppimis- ja kuvapalveluyksikön johtajana aloitti 1.1.2015 komentaja Petri Parviainen. Samalla hän toimii myös Taistelukoulun alueen päällikkönä.

Ura puolustusvoimissa alkoi Petriällä KARJP varusmiespalveluksesta 1984-1985. Siitä eteenpäin on Petri edennyt nopeasti Kadettikoulun, kapteenikurssin, esiupseerikurssin ja yleisesikuntakurssin vauhdittamana. Petrin esiupseerikurssin tutkielman aiheena oli ”Rannikkojoukkojen simuloitijärjestelmille asetettavat vaatimukset” ja yleisesikuntakurssin diplomityön aiheena ”Koulutusta tukevan pelitoiminnan järjestelyt merivoimien sotapeleissä”. Kumpikin aihe tuntuu oikein luontevalta ajattel- len nykyistä tehtävää. Petrin viimevuosien palvelustehtäviä ovat olleet: Merivoimien Koulutuskeskuksen johtaja 1.1.2008-31.1.2011, Merivoimien esikunnan kanslian päällikkö 1.2.2011-31.5.2012 sekä Merisotakoulun apulaisjohtaja 1.6.2012-31.8.2013.

Oppimis- ja kuvapalveluyksikkö uutena erityis-tehtävänä

1.9.2013 Petri otti vastaan Pääesikunnan henkilöstöosaston Puolustusvoimien palveluskeskuksen erityistehtävän eli PVPALVK:n perustaminen Tuusulaan. Perustamisvaihe

jatkuu siis 31.12.2014 saakka. Petri toteaa tehtävän haasteista: Oppimis- ja kuvapalveluskeskuksen tuotteina ovat laajojen opetuspakettien lisäksi julkaisujen tuottaminen ja kuluvana vuonna kaikki kirjat taitetaan ja julkaistaan myös ekirjoina. Merkittävänä kehittämisalueena tulee olemaan alkuvuodesta hankittava PVMoodelen uusin versio 3.0. Tavoitteena on, että PVMoodle tarjoaa kurseja opilaalle ilman, että oppijan pitää niitä etsiä usein löytämättä sopivaa kurssia. Toisena merkittävänä hankkeena on Kuva- ja mediapankki, jonne tallennetaan puolustusvoimien kärkiopetusmateriaalit, valokuvat, elokuvat jne. Yhteistyökumppaneina Taistelukoulun alueella ovat muiden puolustusvoimien yksiköiden (Tiedustelukoulu, Puolustusvoimien tutkimuslaitoksen toimintakykyosasto) lisäksi Tuusulan Sotilaskotiyhdistys, Puolustushallinnon rakennuslaitos, MPK:n Uudenmaan koulutus- ja tukiyksikkö, Uudenmaan Sotaveteraanipiiri ja Taistelukoulun perinneyhdistys, joilla kaikilla on toimitilat Taistelukoulun alueella. Lisäksi yhteistyökumppanina on Krapi joka hoitaa Upseerikerholla ruokailuja.

Keski-Uudenmaan ainoa varuskunta

Taistelukoulun alueesta on tullut vuosien saatossa ainoa lähivaruskunta tuusulalaisille, järvenpäälaisille ja keravalaisille reserviläisille. Kaikki tilat kuten luokat, majoitukset, liikuntasali, sisäämpumarata ja saunat ovat veloituksetta maanpuolustusjärjestöjen käytössä. Petri kannustaa maanpuolustusjärjestöjä käyttämään hyväksi tiloja kuten Keski-Uudenmaan

reserviläiset ovat tehneetkin ja toteaa, että järjestöjen toiminta on varsin aktiivista. Taistelukoulu toimii puolustusvoimien ainoana konferenssi-keskuksena ja siihen liittyviä tunnuslukuja : viime vuonna n 8500 kävijää, 8600 majoitusvuorokautta, 460 tilaisuutta, upseerikerholla 17500 lounasta. Petrin mukaan näyttäisi siltä, että toiminnan volyymit ovat tänä vuonna vähintään samalla tasolla.

Varusmiesten erikoiskoulutus kuvaustehtäviin

Maaliskuun alussa on Taistelukoululla järjestetty valokuvamusmieskurssi, johon osallistuvat kaikki valo- ja videokuvausta tekevät viestintäalan erikoisteltävissä palvelevat varusmiehet. Kurssi on ensimmäinen joka järjestetty tässä laajuudessa. Petrin perheeseen kuuluu vaimo, neljä lasta: kolme tyttöä ja yksi poika. Lisäksi perheeseen kuuluu kaksi Havannankoiraa. Petrin harrastuksia ovat golf, museoajoneuvot ja yhdistystoiminta. Aikaa vievoin harrastus on kilpaurheilua harrastavien lasten kuljettaminen eri harrasteisiin ympäri Helsinkiä. Petri kertoi, että hänellä on hyvät ja osaavat työtoverit jotka motivoivat hänen tehtävässään ja haasteiden kohtaamisessa. Ja mitä tulee alueella toimiviin kumppaneihin Petri kokee toimijat tärkeinä ja hän pitää merkittävänä, että kyetään takamaan kumppaneiden toiminnan jatkumisen Taistelukoululla.

**TEKSTI: HANNELE LINDSTÉN
KUVAT: JARNO KOVAMÄKI**

Syyskuussa 2013 Pearviainen otti vastaan Pääesikunnan henkilöstöosaston Puolustusvoimien palveluskeskuksen erityistehtävän eli PVPALVK:n perustaminen Tuusulaan.

Reserviläisjohtaja 1 -kurssi

KEVÄÄN 2016 RESERVILÄISJOHTAJA-KURSSIT TOIMIVAT TUUSULASSA

Kaikki käy hyvin nopeasti. On aivan taval- linen lauantaipäivä. Ryhmä nuoria ihmisiä on kokoontuneena yhteen massiivisen kivirakennuksen si- sätiloissa. Kaikki val- pastuvat kuulemaan, mitä aivan juuri äsken on tapahtunut. Yksi kuulijoista keskittyy erityisestä syystä ää- rimmilleen. Tilanne on niin sanotusti pääl- lä. Hänen vuoronsa on toimia vastuulli- sena johtajana tässä johtamistilannehar- joituksessa. Jännitys kohoaa. Melkein voi kuulla toimivan johta- jan sydämenlyönnit.

On annettu lupa toimia ja samas- sa alkaa tapahtua. Kuulo- ja nä- köaistien kautta johtajan aivojen ”suurelle näytölle” hahmottunut kuva kierrättää verta ultraohuis- sa suonissa kiihtyvällä vauhdilla. Paine kohoaa aina siihen saakka, kunnes kuva on riittävän valmis synnyttämään päätöksen aktii- visen toiminnan aloittamiselle. Seuraa nopea analyysi tilan- teesta, päätös toimenpiteistä ja lopuksi tilanteen vakauttaminen aktiivisilla toimenpiteillä. Tämä tarina oli kuvaus johta- misharjoitustilanteesta tämän kevään Reserviläisjohtaja 1 -kurssin jälkimmäiseltä viikon- lopulta 5.-6.3.2016. Ensimmäi- nen osa kurssista toteutettiin 13.-14.2.2016. Resj1 -kurssin operatiivisena kurssinjohtajana toimi **Tuomas Kilpinieni**.

Kurssinjohtajan kokemuksia

Pyysimme kurssinjohtajaa ker- tomaan tuntemuksistaan kahden tiivin kurssiviikonlopun jälkeen. - No, Tuomas, millä mielellä? - Päällimmäisenä tuntemuksena on ilo ja syvä tyytyväisyys siitä, että kouluttajaryhmän iselleen asettamat tavoitteet saavuteti- tiin jälleen kerran. Kouluttajan tyytyväisyyttä ja itseluottamusta osaamisensa ovat lisänneet ne havainnot, joita on jäänyt mie- leen kurssilaisten aktiivisesta vaikuttamisesta oman oppimi- sensä kehittymiseen kurssin aikana. Kurssilaiset antavat reilusti lausumia kirjallisessa kurssipalautteessa. Piriulija niissä ei ole ollut ja parantamis- esitykset on otettu vastaan hyvil- lä mielin ja arvosteen mielipidet- tä. Vuorovaikutus toimi. Tähän on pyritty. Hyvä, kiitos tästä Tuomas. Onko niin, että Reserviläisjohtajakurs- sien ”punaisena lankana” ovat ohjelmassallosissa Syväjohtami- sen ajatukset ja ideat? - Kyllä näin on asia. Syväjohta- minen on mentelmä johtamisen kehittämiseen ja oppimiseen. Tarkemmin sanottuna se sisäl- tää viitekehyksen, käsitteet ja

Kurssinjohtaja Tuomas Kilpinie- mi aloittamassa kurssia.

Seuraavat Reserviläisjohta- jakurssit vuonna 2016:

Resj 2 -kurssi
16.-17.04.2016 ja 07.-08.05.2016

Resj 1 -kurssi
22.-23.10.2016 ja 19.-20.11.2016

Kurssille ilmottaudutaan Maanpuolustuskoulutusyh- distys MPK:n kautta (www.mpk.fi).

**TEKSTI: KEIJO KYLMÄLÄ
KUVAT: AKI MÄKIRINTA**

Seppo Oksa vetää opintojaksoa Hyvä Taistelunjohtaja.

työkalut oman vuorovaikutus- käyttötyönsä ohjaamiseen eli johtamisen ohjaamiseen. Juuri tästä syystä Resj1 -kurssin oh- jelmasisältö keskittyy yksilöön sekä oppijana että itsensä johta- jana. Näitä asioita voidaan vielä

tarkentaa lisää kurssilla. Tervetu- loa mukaan kehittymään. P.s. Omakohtainen johtamistilanne- harjoitus on vain lyhyt episodi Resj 1 -kurssin jälkimmäisenä viikonloppuna. Sitä ennen on

kurssilla tapahtunut valtavan paljon omaan valmiuteen ja sen kehittämiseen liittyviä asioita. Kurssilla et ole koskaan yksin ongelmatilanteissa (syntyneissä tai varta vasten rakennetuissa), vaan apu on kaiken aikaa ympä-

rillasi. Asiat puretaan ja pilko- taan yhdessä keskustelemalla ja tuntemuksia sekä ajatuksia ava- malla johtamissuoritusten jälkeen. Näistä kurssilla saadut kokemukset ovat varmasti avuk- si niin reserviläisenä johtamis-

tehtävissä kuin kansalaisena muiden joukossa arkisessa aber- ruksessa. Tilannehan voi tulla eteen koska tahansa.

Ampumapäivä Kirkkonummella

Upinniemen varuskunta yhteistyössä Kirkkonummen reserviläisjärjestöjen kanssa järjesti ampumapäivän joulun alla 19.12.2016 Upinniemessä. Päivä otettiin innostuksella vastaan: paikalla oli yhteensä täydet 30 ampujaa ja vielä seuraajaosasto.

Harjoituksiin aamun pimeydessä

Ilmoittautuminen ammuntaan oli Upinniemen kiväärirata 1:llä klo 08.00. Talven lyhyemmän päivän läheisyyden huomasi valon vähyydestä: pilvien lomasta vilkahteleva aamunkoi. Venusplaneetta saatteli pimeällä Upinniementiellä ajavaa autojen letkaa varuskunta-alueelle. Kaikki selvisivät henkilöpaperien tarkistuksesta puomivartiassa ampuradan alueelle. Siellä ampumavastaava **Esko Kaappola** tarkisti otsalamppujen tuella, että kaikkien ilmoittautujien ampumaturvavakuutus oli kunnossa. SRA-harjoitukseen osal-

listujilta vaadittiin sen lisäksi voimassa oleva SRA-kortti.

RK-ammunta radan rakentamisen jälkeen

Osallistujan kantoivat tuttuun malliin kivääritaulut paikoilleen radalle valonheittimien loisteessa. Puolustusvoimien aseet kirjattiin osallistujille. Harvemmin harjoituksiin osallistuvat pääsivät muistelemaan RK:n purkamista ja varastorasvojen pyyhkimistä aseiden osista. Kello 9.00 mennessä kaikki oli valmistautunut ampumatoiminnan puhteluun. Siinä vaiheessa taulutkin alkoivat erottua aamun

hämärässä.

Aseiden kohdistaminen tuotti joillekin ampujille enemmän päänsärkyä: kun iskemät olivat taulun sijasta valissa, piti ensin haarukoida taulu kohdalleen. Toiset hämmästelivät, mihin suuntaan tähtäimiä pitää naksautella, kun taulusta löytyy kymmenen laukauksen sarjan jäljiltä yhteensä 20 osumaa. Kukaan ei kuitenkaan ollut harmistunut kohdistukseen annetuista lisäkierröksistä. 150 metrin radalla tehtyjen RK2 kohdistuslaukausten jälkeen päästiin ampumaan RK8 kilpasarja, eli 10+10 laukausta taulua välillä vaihtuen. Vähän oudompi ammunta vaati hetken totut-

telua. Enemmistö oli sitä mieltä, että harjoitus tekee mestarin, eli enemmän tätä!

Miesten huolto: makkaraa nuotiolla

RK-ammunnan jälkeen oli vuorossa sekä kaluston että miesten huolto. Kun taulut oli kannettu varastoon, aseet puhdistettu, öljytty ja luovutettu varastolaitoihin, päästiin huoltamaan miehiä. Siinä vaiheessa myös luonto helli ampujia: aurinko paistoi pilvettömältä taivaalta niin, että rohkeimpien asuksi riitti T-paita ja tonttulakki. Nuotion leiskunassa lenkkimakkara muuttui kihiseväksi herkuksi,

joka huudottiin alas virvokkeiden ja kahvin tuella. Parhaille ampujille – jotka vaatimattomina eivät halunneet nimiään lehteen – jaettiin tauon aikana tavarapalkinnot.

SRA-ammunta kivääreillä ja pistooleilla

Tauon jälkeen joukko jaettiin kahtia. Puolet joukosta siirtyi ampumaan kivääreillä SRA-rastien janttereita, toinen puoli siirtyi pistooliradalle pysäyttämään kolmea ”jouluhimmeliä”, eli nelisakaraista SRA-tilua, jonka keskellä on savikiekko. Tuomarit kellottivat suoritusten

nopeuden. Pelkällä tarkalla ammunalla ei voinut menestyä.

Reserviläinen voi tuskin parempaa päivää toivoa: Runsaasti laukauksia hyvässä seurassa, lämmin auringonpaiste joulun alla ja merikotkan ylväs kaartelu radan yllä. Ampujat hymyilivät kilpaa auringon kanssa. Lämpimät kiitokset saivat tapahtuman järjestäjät, eli varuskunta sekä reserviläisten **Aarne Nurmi** ja reserviupseerin **Esko Kaappola**.

TEKSTI JA KUVAT:
SEPPO VAHASALO

Välipalaksi makkaraa aseöljyllä maustettuna.

Hyvien osumien jälkeen Markus Lassheikin on helppo hymyillä

Esko Kaappola ja Sami Kujala tarkistamassa ampujien vakuutuksia ja SRA-kortteja

Upinniemi tarjosi ampumapaivalle loistavat puitteet niin ampumaratojen kuin sään suhteen.

Sami Kujala on pudottanut savikiekon himmelin keskeltä.

Harri Wulf purkaa ja puhdistaa aseiden ajanmukaisessa varustuksessa.

SRA:ssa tuomari seuraa ampujan työskentelyä silmällä tarkkana.

Ammuntaa sekä polvelta että seisten (Kuva: Esko Kaappola)

Sotasaaliskarttojen merkitys jatkosodan

Talvi- ja jatkosodan aikana viholliselta talteen otetut sotasaaliskartat muodostivat erittäin merkityksellisen kartta-aineiston Itä-Karjalasta Vienasta ja Aunuksesta. Kartat käsittivät topografisia karttoja mittakaavoissa 1:25 000, 1:50 000, 1:100 000, 1:200 000 sekä yleiskarttoja mittakaavoissa 1:500 000 ja 1:1 milj.

Talvisodan sotasaaliskartat

Raateen taistelussa talvisodan alkupäivinä suomalaiset olivat saaneet sotasaaliina merkittävän määrän venäläisiä topografikarttoja, Kuolasta, Vienasta, Itä-Karjalasta ja Aunuksesta. Vuoden 1939 joulukuun loppupuolelta seuraavan vuoden maaliskuun alkuun päämajan topografikunnan topografikomppanian teknillinen ryhmä muokkasi kyseisiä karttoja siihen kuntoon, että niistä voitiin valmistaa jatkopainoksia mustavalkoisina Rotaprintvedoksina. Työ oli vaivalloista ja suurta huolellisuutta vaativaa. Kaikkiaan tällä tavoin valmistettiin 75 kpl 1:50 000- ja 164 kpl 1:100 000-mittakaavaista karttalehtä.

Kun talvisota päättyi 13.3.1940 Moskovan rauhahan, Suomi oli ulkopoliittisesti vaikeassa tilanteessa, sillä pidettiin varmana, että oli vain ajan kysymys, jolloin Neuvostoliitto tulisi aloittamaan uuden sodan Suomen valtaamiseksi.

Kun Saksa oli saavuttanut voiton länsirintamalla, tuli itäsuunta valtakunnankansleri Adolf Hitlerin seuraavaksi kohdealueeksi. Heinäkuun 1940 lopussa Saksan ylin sodanjohto alkoi valmistella hyökkäystä Neuvostoliittoon. Koordinoituja neuvotteluja Suomen mahdollisesta mukaantulosta Saksan idänretkeen käytiin keväällä 1941.

Nyt talvisodassa saaduilla sotasaaliskartoilla oli käyttöä. Itse asiassa tulevien sotateoimialueiden karttatoimitukset Suomesta Saksaan olivat alkaneet jo talvisodan aikana. Päämajan topografinen osasto ja maanmittaushallitus luovuttivat 28.1.1940 Saksan sotilaskartoitus- ja mittausosastolle suuren karttatilauksen, joka käsiti muun muassa juuri saatuja Itä-Karjalan sotasaaliskarttoja sekä Karjalan kannaksen ja Laatokan Karjalan 1:20 000-mittakaavaisia suomalaisia topografisia karttoja. Tämän kenraali Airon hyväksymän karttatilauksen toimittaminen Berliiniin tammikuun lopussa 1940 saattoi merkitä sitä, että Saksa selvitti mahdollisuutta sotilaalliseen väliintuloon siinä tilanteessa, että Neuvostoliitto olisi valloittanut Suomen ja vaarantanut Petsamon nikkelitoimitukset. Välirauhan aikana valmistetuista sotasaaliskartoista Saksan sotilaskartoitus- ja mittausosasto sai kaikki karttalehdet.

Kesällä 1940 venäläisille sotasaaliskartoille oli otettu käyttöön yhteinen nimitys Itä-Karjalan kartasto, joka lisättiin otsikkona jatkopainettaviin karttoihin. Alussa jatkopainatuksella tuo-

Varillinen Tilgmannin offsetpainon painama 1:100 000 sotasaaliskartta Q-36-77.

tetut kartat olivat yksivärisiä, mutta kesästä 1941 alkaen jatkopainatuksen erikoistui myös yhteistoimintapaino Ab F. Tilgmann Oy. Siellä kehitettiin nopea, valokuvaamalla suoritettavaan värierotteluun perustuva jäljennösmenetelmä, jolla paperille painetusta kartasta saatiin valmistettua moniväripainatukseen sopivat paino-originaalit.

Jatkosota

Uuden sodan alkaessa kesäkuu-

sa 1941 suomalaisilla ja saksalaisilla joukoilla oli käytettävissään pitkälle Itä-Karjalaan, Viennaan ja Aunukseen ulottuva 1:100 000-mittakaavainen venäläinen topografinen kartasto, jota täydensivät Karjalan kannaksen ja Laatokan Karjalan 1:20 000- ja 1:100 000-mittakaavaiset suomalaiset kartat. Sodan alkuvaiheessa sotasaaliskarttojen vaihto saksalaisten ja suomalaisten sotilaskarttaviranomaisten välillä oli vilkasta. Toisessa maailmansodassa Saksa ja Suomi olivat ai-

noista valtioita, jotka aktiivisesti hyödynsivät omaan käyttöönsä venäläistä topografista kartta-aineistoa.

Jatkosodan alkaessa kävi hyvin pian selväksi, ettei suomalaisen koordinaattijärjestelmän mittaaminen hyökkäyksen edetessä Aunukseen ja Itä-Karjalaan ollut käytännössä mahdollista. Koska käytettävissä oli kattava 1:100 000 venäläinen kartta-aineisto, siirryttiin etenemisvaiheen kartoitustehtävissä 25.7.1941 käyt-

tämään venäläistä kartastojärjestelmää. Kartaston merkitys kasvoi edelleen syksyllä 1941, kun Äänislinnan valtauksen yhteydessä yliopistolta löydettiin venäläisen sotilaskartaston geodeettista runkoa ja mittauksia käsittelevä aineisto Aunuksen ja Vienan alueilta. Nyt jouduttiin pohtimaan, oliko myöhemminkin mielekästä laajentaa suomalaisen kartastokoordinaatiston Itä-Karjalan alueelle vai käytetäänkö venäläistä järjestelmää. Asiaa tarkastelivat päämajan

Itä-Karjalan operatiiviset kartat

Koska Itä-Karjalan alueelta ei ollut käytössä ajantasaisista operatiivista karttaa, topografipataljoona otti ensimmäiseksi työkseen sen valmistamisen venäläisiin sotasaaliskarttoihin pohjautuen. Mittakaavaksi valittiin 1:300 000, koska kyseinen kaava oli myös saksalaisten omassa operatiivisessa kartassaan käyttämä ja koska ruotsalaisten kanssa yhteistyössä juuri ennen talvisotaa valmistettu ja operatiiviseksi kartaksi otettu Flygkarta tehtiin myös 1:300 000-mittakaavaan.

topografisen osaston lisäksi tykistön tarkastajan esikunta sekä maanmittaushallitus. Topografipataljoonan komentajan, majuri A. Paulaharjun ja maanmittaushallituksen yli-insinööri M. Kajaanen esityksestä venäläinen koordinaattijärjestelmä päätettiin ottaa käyttöön kaikkiin Itä-Karjalasta valmistettaviin suomalaisiin topografisiin karttoihin ja ilmakuvakarttoihin. Kun Suomi oli toukokuussa 1942 siirtynyt käyttämään sotateoimialueelta valmistettavissa karttoissa venäläistä kartastojärjestelmää, myös Saksa teki saman päätöksen. Erona oli tosin se, että suomalaiset säilyttivät sotasaaliskarttojen alkuperäisen lehtiäön ja kartografisen kuvaus- tekniikan, saksalaiset sitä vastoin muokkasivat sotasaaliskartat Saksan maavoimien karttajärjestelmän Heereskartten mukaiseen lehtijakoon.

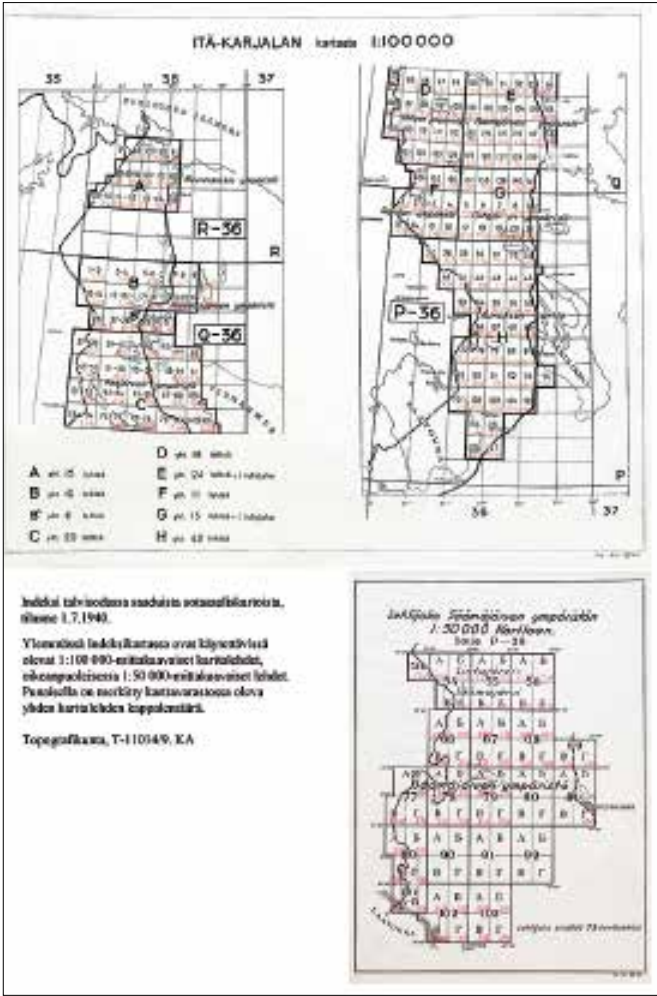
Sotasaaliskarttojen 1:50 000 ja 1:100 000 käyttö

Jatkosodan hyökkäysvaiheen aikana sotasaaliskartoista saatiin tarvittava geodeettinen runko, kun valmistettiin ilmakuvakarttoja nauhamaisista tie- ja rautatielinjoista tai tehtiin tykistölle tiedustelu- ja tulenjohtokarttoja, Tt-karttoja. Sotasaaliskarttaa käytettiin myös konseptitietona, kun piirrettiin ajantasaisia 1:20 000 Tt-karttoja. Ja kun maaston korkeustiedot olivat puutteelliset, saatiin sotasaaliskartoista riittävä perustaso, jota voitiin täydentää ilmakuvien stereoskooppisella tarkastelulla. Itä-Karjalan kartastosta 1:100 000 ja 1:50 000 muodostui asemasodan aikana sotateoimialueen yleiskartasto.. Kun karttoja jatkopainettiin, niitä samalla ajantasaistettiin eli korjattiin tie-, rautatieverkossa ja asutuksessa tapahtuneita muutoksia sekä lisättiin karttapinnalle suomalaisen käyttöön soveltuva nimitys päämajan tiedusteluosaston ohjeiden pohjalta. Myöhemmin esimerkiksi osaan Kannaksen kaakkoisosan karttoja lisättiin vielä suomalaisen karttajärjestelmän mukainen koordinaatio. Sotasaaliskartaston tärkeyttä kuvaa hyvin se, että rintamalla oli käytössä lehtijakoindeksit, joissa esitettiin rinnakkain uusien suomalaisten 1:20 000 topografisten karttojen lehtijako ja venäläisen 1:100 000-kartaston lehtijako. Suomalaisten eteneminen Itä-Karjalassa jatkui ja sotasaaliskarttojen määrä kasvoi. Vuosi 1942 oli vielä nopeampaisen tuotannon aikaa, mutta sen jälkeen alkanut asemasotavaihe rauhoitti myös Itä-Karjalan kartaston tuotantoa..

karttahuollolle

Topografipataljoonan komentaja majuri Ahti Paulaharju Äänislinnan esikunnassaan 4.4.1942.

Jatkosodan aikana valmistettiin yhteensä viisi suurikokoista operatiivisen kartaston lehtä, jotka kattoivat alueen Vienanmeren Ponkamasta Laatokan etelärannalle, idässä kartasto ulottui Äänisen itärannalle. Suunnitelmassa oli operatiivisen kartaston laajentaminen kauemmaksi pohjoiseen, lähes Kantalahteen saakka, korvaamalla pohjoisin karttalehti Ponkama uudella, suurikokoisella lehdellä.

Lopuksi

Sotasaaliskartaston laajuus kasvoi sotateoimien jatkussa.

Kaikkiaan sodan loppuun mennessä päämajan topografinen osasto valmisti 243 kpl Itä-Karjalan kartaston 1:100 000-karttalehtiä ja 96 kpl Aunuksen 1:50 000-karttalehtiä. Yhden karttalehden normaali painosmäärä oli 10 000 kappaletta.

Jos venäläistä topografista kartastoa ei olisi ollut käytettävissä, esimerkiksi tykistön tulenjohton tarvitsemien geodeettisten mittausten ja kartta-aineistojen tuottaminen olisi ollut todella haasteellista. Sotasaaliskarttojen antama sijaintitieto nopeutti merkittävästi ilmakuvakarttojen valmistusta. Väitän, ettei niin laajamittainen

Tekstin kirjoittaja Erkki-Sakari Harju, tietokirjailija, maanmittausneuvos.

sodan ajan kartoitustyö Itä-Karjalassa, kuin mitä tehtiin, olisi ollut mahdollista ilman venäläisiä sotasaaliskarttoja.

Lähteet: Leskinen, Jari ja Juutilainen, Antti (toim.) 2006: Jatkosodan pikkujättiläinen. WSOY 2006. Suomen ja Saksan sotilaskarttalaitosten yhteistyötä koskevia asiakirjoja 1941-1944. Kansallisarkisto. Asiakirjoja vuosilta 1939-1944, jotka koskevat päämajan topografikuntaa ja topografista osastoa. Kansallisarkisto.

Kirjoittaja käsittelee aihetta yksityiskohtaisemmin syksyllä 2016 ilmestyvässä kirjassaan Suomen sotilaskartoitus, 400 vuotta. Kirjan kustantaa AtlasArt Oy.

Talvisodan päättymisestä 76 vuotta

Hyvinkäällä Talvisodan päättämispäivää 13.3.1940 muistettiin Puolimatkan hautausmaalla. Hyvinkään seppeleenlasku tilaisuudesta Puolimatkan hautausmaalla. Seppelettä on laskemassa Ari Mäkelä Hyvinkään kaupunginhallituksesta, paikalliset reserviläiset ja reservin upseerit ovat kunniavartiassa.

KUVA: MIKA VIRTÄ

Tuusulan Sotilaskotiyhdistys - perustettu vuonna 1919 - tukee vapaaehtoista maanpuolustustyötä

Tuusulan Sotilaskotiyhdistys ry,
PL 5, 04401 Järvenpää
Puhelin: (09) 275 3481
Gsm. 0400 659 040
Puheenjohtaja Hannele Lindsten,
hannele.lindsten@kolumbus.fi
RANTATIE 66
04310 TUUSULA

Keväällä tuli kuluneeksi 60 vuotta Porkkalan vuokra-alueen palautuksesta. Alueelta löytyy yhä bunkkereita ja piikkilankaa muistona vuokra-ajasta, vaikka paikalliset asukkaat tuoreeltaan pyrkivätkin hävittämään kaikki jäänteet vuokralaisista.

Vuokra-alueen rajapuomi nousee - lopullisesti. KUVA: SA-kuva

Porkkalan palautus 1956

Maastosta alueen jälleen haltuunsa ottaneet suomalaiset löysivät vuokralaisten jälkiä, joita on edelleen havaittavissa. KUVA: SA-kuva.

Syyskuun 19. päivänä 1944 Moskovassa allekirjoitetun Suomen ja Neuvostoliiton välirauhansopimuksen jälkitunnelmissa kirjoitti **J. K. Paasikivi** päiväkirjaansa seuraavasti: ”Hirnuinen sopimus! Porkkala on, ei ainoastaan sotilaallinen tukikohta vaan myös poliittinen. Luovutettu alue on kovin suuri, kysymys on, voiko Suomen kansa tämän jälkeen kansana elää”.

Porkkala Neuvostoliitolle vuoteen 1994 asti

Presidentti **Mannerheimin** mielestä tukikohta oli niin vaarallinen, että pääkaupunki pitäisi siirtää välittömästi Turkuun. Paasikiven mielestä Suomea saattoi

pitää tämän jälkeen puoleksi miehittettynä maana, mikä esti puhumasta Suomen puolueettomuudesta. Valirauhansopimuksen mukaisesti piti tukikohta-alue Porkkalasta vuokrata Neuvostoliitolle 50 vuodeksi eli siis vuoden 1994 syksyyn asti. Vuokra oli muodollinen 5 milj. markkaa vuosittain (noin 722.000 euroa nykyrahassa) ilman mitään indeksikorotuksia.

Vuokra-alueen raja oli määritelty rauhansopimuksessa suurimittakaavaiselle kartalle ja sen merkittäminen maastoon aiheutti ongelmia ja riitoja. Alue katkaisi Helsingin ja Turun välisen rautatieyhteyden, mikä häiritsi kuljetuksia ja talouselämää pahasti.

Välirauhansopimuksen liitteen mukaisesti sitoutui Suomi turvaamaan vuokra-alueen ja tukikohdan huoltoliikenteen rauta- ja maanteitse Etelä-Suomen halki.

Vahvasti linnoitettu tukikohta

Neuvostoliittolaiset rakensivat pääasiassa saksalaisten ja itävaltalaisien sotavankien työnä mittavat kantalinnoitetut asemat sekä maarajalle, että meren rannoille. Suomalaisen piti välirauhansopimuksen mukaisesti lisäksi purkaa Porkkalasta itärajan ulottuvalta rannikon osalta kaikki järeät ja raskaat rannikkotykkit. Näin jäi pääkaupunkimme ilman vastatykistöä mahdollisesti Porkkalasta suuntautuvaa tulta

vastaan.

Porkkalassa ei sitä vastoin ollut puutetta tulivoimasta. Mäkiluodon järeiden tykkien kantama oli 43 km ja näin sieltä pystyttiin ampumaan Helsingin keskustaan lähes 500 kiloa painavia kranaatteja. Yhden tällaisen kranaatin osumalla tuhoaa kokonaisen asuinkorttelin. Ei ole yllättävää, että Porkkalan luovutus Neuvostoliiton laivastotukikohdaksi aiheutti puolustusvoimiemme johdossa lähes paniikinomaisia tunteita. Kenraali **Erik Heinrichs** oli sitä mieltä, että pääkaupunki olisi siirrettävä välittömästi pois ilmiselvistä vaaravyöhykkeestä joko Tampereelle tai Jyväskylään. Päätyöstä luovutuksesta eivät siis ohjanneet mitkään hyväntahtoiset kuluessa erittäin voimakas

sotilaallinen tukikohta. Enimmillään siellä oli ilmeisesti runsaan moottoroidun divisioonan joukot sekä runsaasti erillisiä panssariyksiköitä. Aseistusta oli varastoitu kolmen divisioonan tarpeisiin. Tämän lisäksi oli paljon merivoimien joukkoja. Venäläisiä siviileitä asui alueella yli 7000 henkeä. Erään arvion mukaan alueella oli enimmillään yhteensä yli 40.000 ihmistä. Neuvostoliitolla oli selvästi alun perin tarkoitus pitää Porkkala vuosikymmeniä, mitä osoittaa merkittävän laivastotukikohdan rakentaminen Obbäsin ja huoltotukikohdan Bätvikin. Tämän lisäksi rakennettiin 1950-luvun alussa lentotukikohta Friggesbyhyn, jonne sijoitettiin Mig-15 suihkuhävittäjiä käyttävä hävittäjälentorykmentti.

Suomalaiset pääsivät Porkkalaan tammi-kuussa 1956

Helsinkiä uhannut vaara ja poliittisen painostuksen väline katosi. Tammikuun 24. päivänä 1956 esitteli tukikohdan viimeinen päällikkö kenraaliluutnantti **Sergei Kabanov** tukikohtaa pääministeri **Urho Kekkoselle** ja tämän seurueelle. Kokonaa tyhjentyneen tukikohdan rajapuomi nousi 26. tammikuuta 1956 ja rajavartioiden joukko marssi konepistoolit olallaan Porkkalaan lehtimiesjoukon seuraamana. Tulijat hämmästelivät runneltuja teitä, hävitettyjä metsiä, outoja rakennelmia, värikkäitä seinä ja melkoista sotkua sekä likaa. Mukana tulleet ulkomaiset toimittajat kauhistelivat raiskattuja kirkkoja ja hävitettyjä hautausmaita.

Stalinin kuolema teki mahdolliseksi palautuksen

Tukikohdan miehitystä vahvennettiin vielä Korean sodan aikana, mutta aikanaan sota loppui ja **Stalinin** kuoltua levisi suojasää hetkeksi Neuvostoliittoon ja sen politiikkaan. Syksyllä 1955 koitti sopiva poliittinen hetki tukikohdasta luopumiseen. Kesällä 1955 Neuvostoliitto oli nimittäin vaatinut Geneven huippukokouksessa kaikilta valtioilta luopumista vierailta maalla olevista sotilas-tukikohdista. Tämän mukaisesti teki Stalinin jälkeisen valtaaste-lun voittanut Neuvostoliiton silloinen päämies **Nikita Hruštšev** jo Genevestä palatessaan päätöksen Porkkalasta luopumisesta. Hruštšev kertoi muistelmissaan, että Neuvostoliiton turvallisuus ei tulisi tukikohdan luovuttamisesta heikkenemään, koska: ”meillä oli pitkä yhteinen raja, joten saatoimme helposti ja nopeasti päästä vaikuttamaan Helsinkiin tykistöllä ja jalkaväellä, puhumattakaan pommeistamme ja ohjuksista. Tämän vuoksi ei ollut olemassa enää hyviä sotilaallisia syitä pitää tukikohtaa”. Päätöstä luovutuksesta eivät siis ohjanneet mitkään hyväntahtoiset kuluessa erittäin voimakas

TEKSTI: JUHANI VAKKURI

Suomen Sotahistoriallinen Seura

Vietnamin sodan kentillä

Suomen Sotahistoriallinen Seura kuuluu niihin yhdistyksiin, joiden tilaisuuksissa on runsas osanotto. Syynä ovat tietysti kiinnostavat aiheet ja laadukas sisältö.

Laadukas sisältö toteutui myös helmikuun lopulla alkaneessa Vietnamin matkassa, jolle osallistui nelisenkymmentä historianharrastajaa. Matkalla saatiin läpileikkaus Vietnamista ja Vietnamin sodasta: sisältöön mahtui teemaesitelmiä, sotamuseoita, tapahtumapaikkoja, sotarojua ja yleisiä turistinähtävyyksiä. Matka alkoi pohjoisesta Hanoista ja sen ympäristöstä, sitten lennettiin Danangiin Keski-Vietnamiin ja lopuksi etelään **Hot Tshi Minh**'in (Saigonin) 36 asteen helteeseen. Asiantuntijat johdattivat sodan kauhistuttavuuteen. Matkan asiantuntijaohjajana oli **Ahti Lappi** ilmasotahistorioitsija, eversti (evp). Ahti tunti tutun ilma-aseen lisäksi myös maakaluston kalibreineen ja taustoineen. Hänen esitelmänsä viestivät seikkaperäisestä paneutumisesta Vietnamin sodan eri puoliin. Toinen avainkertoja oli **Carl-Fredrik Geust**, sota- ja ilmailuhistorian tunnettu asiantuntija. Heitä säestivät täydentävin tiedoin mm. prikaatinkenraali, valtiotieteen tohtori **Pentti Airo**, sotahistorian pääopettaja, ev. luutn **Yrjö Lehtonen** sekä tietokirjailija ja ev.luutn. (evp) **Ari Raunio**.

Sota oli kauhistuttava sekä mitasuhteiltaan että seurauksiltaan. Luvut kuvaavat mielettömyyden mittakaavaa. Ahti Lappi kertoi pohjois-vietnamilaisia kaatuneen noin 440 000, siviilejä n. 3 mil-

Sotasaaliskalustoa Hanoin sotamuseon pihalla.

Piiloloukku maanalaisiin käytäviin, joita oli kaivettu yhteensä 250 km.

Luvut kuvaavat mielettömyyden mittakaavaa. Ahti Lappi kertoi pohjois-vietnamilaisia kaatuneen noin 440 000, siviilejä n. 3 mil-

joonaa, haavoittuneita siviilejä noin 4 miljoonaa ja orpoja noin 800 000. Etelä-vietnamilaisia kaatui n. 440 000. Amerikkalaisia menehtyi runsaat 58 000 ja haavoittui yli 153 000. Etelä-vietnamilaisen taistelumoraalia ja ehkäpä koko sodan tavoittei-

den ristiriitaisuutta kuvasi se, että karkuteille lähti 840 000. USA suoritti lähes 1,9 miljoonaa taistelulentoa, pudotti 6,7 milj. tn. räjähteitä. Se menetti lähes 3700 lentokonetta ja 4900 helikopteria ja yli 10 000 lentäjää. Etelä-Vietnam menetti sotasa-

TEKSTI JA KUVAT: PEKKA LEHTONEN

Oltermannin lukijamatka 2016

Sotahistoriaa Murmanskissa ja Petsamossa

Ensi kesän sotahistoriallinen lukijamatka sukeltaa Kuolan niemimaan arktiseen luontoon, nikkelikaivosille ja metsätuhoihin sekä 2. maailmansodan mielenkiintoiseen historiaan.

Oltermannin lukijamatkan oppaana toimii tuusulalainen sotahistorioitsija **Juhani Vakkuri**, ja vastuullisena järjestäjänä on VL-Matkat.

Maanantai 1.8.2016

Lähtö aamulla Rovaniemen rautatieasemalta bussilla. Käymme läpi Sallan alueen talvi- ja jatkosodan taisteluja ja ajamme rajalle Kellosolessä. Venäjän rajan ylityksen jälkeen bussi ajaa Kantalahteen Alakurtin kautta. Alakurtissa on arktiseen sodankäyntiin erikoistunut venäläisprikaati. Kantalahdessa majoittuminen hotelli Belomorjeen. Hotelli sijaitsee historiallisessa keskustassa Vienanmeren rannikolla.

Tiistai 2.8.2016

Ajo kauniiden tunturimaisemien läpi sekä järkyttävistä metsätuhoistaan kuuluisan Montsegorskin ja Olenogorskin (jossa ohjustentorjunnan tutka-asema,

Metsätuhoaluetta Montsegorskissa. KUVA: Jukka Sippola.

joka yltää jopa 5000 kilometrin päähän) kautta Murmankiin. Matkalla selvitetyt Kuolan niemimaan ja Muurmannin rautatien sotilaallisesta merkityksestä Neuvostoliitolle 2. maailmansodan aikana sekä nyky-Venäjälle strategisesti, sotilaallisesti ja taloudellisesti. Tutustumista Murmanskin vilkaaseen kaupunkiin, jossa majoituspaikkana hotelli Park Inn Poljarnyje Zori. Sankarikaupungin arvonimen saaneessa Murmanskissa on Venäjän tärkein laivastotukikohta, mutta se on

suljetulla alueella.

Keskiviikko 3.8.2016

Ajo Petsamoon, jossa tutustumista II maailmansodan asemin ja nykyiseen kaupunkiin. Alue oli Suomea 1920–44, mutta ensimmäisen kerran sen valtasi sissipäällikkö Pekka Vesainen jo 1589. Petsamosta ajo Zapoljarnyn ja Nikkelin kaivoskaupunkien kautta Venäjän ja Norjan rajalle. Matkalla näemme valtavia avolouhoksia ja luultavasti myös

Venäjän armeijaa sekä Norjaan yrittäviä pakolaisia. Rajanylitys ja ajo Kirkkonien (Kirkenes) kautta kohti Inaria Seveittjärven tietä pitkin. Norjan rannikko on vanhaa kveeni- eli suomalaisseutua. Matkalla selvitetyt saksalaisten vetäytymissuunnitelmasta Norjaan ja Lapin sodan tapahtumista. Majoittuminen hotelli Ivaloon.

Torstai 4.8.2016

Tutustuminen Tankavaaran taistelualueeseen ja ajan salliessa

Petsamoon on haudattu runsaasti II maailmansodan taisteluissa kuolleita saksalaisia. KUVA: Jukka Sippola.

omakustanteinen vierailu Kul-tamuseossa. Käynti Porttipahdan padolla. Ajo Rovaniemen lentokentälle ja rautatieasemalle ennen klo 18.

Ajan salliessa tutustumme myös muihin kuin ohjelmassa mainittuihin kohteisiin.

Matkan hinta on 573 €/hlö 2 hengen huoneessa, mikäli osallistujia on vähintään 25. 1 hengen huoneen lisämaksu 85 €. Hintaan kuuluu 3 hotelliyötä puolihoidolla, Venäjän viisumi, oppaan palvelut ja bussikuljetukset. Hintaan ei sisälly laskutuslisä 5 €/

Lisätiedot ja ilmoittautuminen lukijamatkalle osoitteella: VL-Matkat, Albertinkatu 22-24 A 2, 00120 Helsinki, puh. (09) 444 774 tai sähköpostilla: helena.kuosmanen@viihdenliikenne.fi.

Lotta Svärd Säätiö täyttää 95 vuotta

Maaliskuussa 1921 perustetusta järjestöstä kehittyi talvi- ja jatkosodan aikana maailman suurin naisten vapaaehtoinen maanpuolustusjärjestö.

Talvisotaan osallistui noin 240 000 naista, jotka vapauttivat rintamalle noin 100 000 miestä. Lottien rooli ruokailussa, lääkintähuollossa, ilmavalvonnassa ja muissa tehtävissä sotatoimi-alueella sekä kotirintamalla oli Suomen itsenäisyyden säilyttämisen kannalta merkittävä.

Edelläkävijä ja lottien kuntoutuksen tukija Suomen hallitus joutui määräämään 23. marraskuuta 1944 Lotta Svärdin lakkautettavaksi rauhannehtojen vuoksi. Toiminta jatkui sotien jälkeen Suomen Naisten Huoltosäätiönä. Säätiö

hoiti ruokapalvelua koko maassa ja palkkasi työntekijöiksi entisiä lottia tukeakseen näiden toimeentuloa ja koulutustoimintaa. Työmaahuolto muonitti mm. Helsingin olympialaiset vuonna 1952. Voidaankin sanoa, että Lottat toivat Suomeen nykyaikaisen työpaikkaruokailun. Työmaahuolto myytiin 1978 Oy Fazer Catering Ab:lle. Suomen Naisten Huoltosäätiö vaihtoi 29. kesäkuuta 2004 nimensä Lotta Svärd Säätiöksi.

Tänä päivänä Lotta Svärd Säätiö tukee vuosittain noin 2000:n lotan ja pikkulotan kuntoutusta. Vuodesta 1997 lukien säätiö on kuntouttanut 38000 lottaa. Avustustoimintaa säätiö rahoittaa vuokraamalla pääkaupunkiseudulla noin 500 omistamaansa asuntoa.

Tuusulanjärven rannalla sijaitseva Lottamuseo vaalii asesiskojen perinteitä arvokkaassa hengessä.

Aktiivisesti muuttuvan maailman mukana

Tulevaisuuden linjauksemme noudattelee säätiön perustaneiden lottien toiveita. Säätiö jatkaa toimintaansa yhteiskuntavastuuta kantaen lottien jälkeenkin avustamalla vähäosaisia ja apua tarvitsevia. Panostamme naisten vapaaehtoiseen maanpuolustus-toimintaan ja tuemme koulutus-toimintaa kriisitilanteissa. Jälkipolville perinnetyö ja historia välittyy Tuusulan lottamuseon toiminnan kautta. Museo yhdistää kulttuurin ja kohtaamiset sekä toimii aktiivisesti kasvatus-työssä mukana.

Lotta Svärd Säätiön perustamisen 95-vuotisseminaari järjestetään Tampereen yliopiston juhlasalissa lauantaina 19.3.2016 klo 10–15. Kalevantie 4, Tampere. Tasavallan Presidentin puoliso, Rouva Jenni Haukio, toimii tilaisuuden suojelijana. Seminaarissa puhuu mm. eduskunnan II varapuhemies Paula Risikko. Tilaisuuden järjestää Suomen Lottaperinneliitto.

Lisätietoja:
Toiminnanjohtaja Tarja Björklund-Pakarinen
tarja.bjorkling-pakarinen@lottsaaio.fi
puh. 050 527 2640

Ampumahiihtäjien kuuden kerhon kilpailu

Kuuden kerhon kilpailu käytiin 18. helmikuuta, neljän kerhon voimin.

Tänä vuonna kilpailussa oli Keravan järjestelyvuoro. **Reino Ruotsalainen** kantoi vastuut käytännön järjestelyistä Hyrylän ampumahiihtostadionilla. Toimivaksi ratkaisuksi on osoittautunut pitää kilpailu ampumahiihtäjien TVV-cupin yhteydessä. Kilpailumuotona oli ns. pikakilpailu eli hiihrettiin kolme lenkkiä ja ammuttiin vain makuu- ja pystyammunta. Vaikka tuttu Lampilenki ei osittaisen lumenpuutteen vuoksi ollut vielä käytössä, niin urheilukenttää kiertäen saatiin ihan kohtuullinen hiihtolenkki. Hiihdon olosuhteet olivat oikeinkin hyvät. Kilpailu sujui varsin jouhevasti cup-kilpailun ohessa ja väkeä olisi mahtunut sekaan reilusti enemmän. Väkisinkin tulee mieleen, miten Keski-Uudenmaan kerhojen sadat hiihtokykiset reserviläiset iltaansa viettivät. Suuri kiitos Reiskalle Keravalle ja TVV:lle mallikkaista järjestelyistä.

TEKSTI HARRI MAJAMÄKI
KUVAT TIMO HAUTALA

Anssi Mätki tähtäilee.

RUUDIN SAVUA RUUTISAVUSSA

Tuusulan reserviupseerikerho järjesti tutustumiskäynnin Vantaalle lentokentän vieraan avatulle Ruutisavu-sisäradalle. Tapahtuman teemana oli tutustuminen erilaisiin nykyaikaisiin 9mm pistooleihin. Ammunta suoritettiin 25m matkalta kenttä- ja SRA-tauluihin. Osallistujille tuli tutuksi erot tyypillisten palvelusaseiden kuten Glock 17 ja HK USP ja toiminnallisiin ammuntoihin (SRA ja practical) kilpailukäyttöön optimoitujen aseiden erot. Tapahtumaan osallistui yhdeksän ampujaa, mikä oli juuri sopiva määrä, sillä Ruutisavun radalle sai yhtä aikaa riviin kaikille yhdeksälle omat taulut. Radalla on kahdeksan rinnakkaista ampumapaikkaa joten ammunnan johtaja sai näin ampua vielä itse omaan tauluunsa ennen tauluilla käyntiä. Rata oli erittäin siisti ja ilmastointi toimi hyvin. Osallistujat olivatkin sitä mieltä, että sinne mennään uudestaan pikimmiten. Seuraavaksi lähemme Lopen radalle harjoittelemaan hiukan toiminnallisempaa ammuntaa. Tervetuloa mukaan. <http://www.rul.fi/tuusula/>

ISTO HYRYLÄINEN

".... Ja paikataan!"

Huttunen, Kattelus, Ruotsalainen makuuammunnassa.

"Homma paketissa". vas. Huttunen, Kattelus, Harju, illan nopein Markku Nieminen, Ruotsalainen, Ijas ja Majamäki. Kuvasta puuttuu Rauno Toivola.

Piirin urheilu-upseeri johti edestä. Otti numeron 1, kiväärin ja lähti.

Reserviläisurheilua vuonna 2016

UUDENMAAN PIIRIEN MESTARUUSKILPAILUT 2016					Version 15.3.2016
Kuukausi	Kilpailu	Makuu	Järjestäjä	Yhtyahtenö	TA
3.3.	Ampumahiihto	20	Tuusula	Harri Majamäki	Markku Nieminen
19.3.	Talvikilpailu	20	Mäntsälä	Jarmo Sulopuisto	
13.4.	Perinnekilvääri	15	Mäntsälä	Ari Juutilinen	Mikko Kylmäniemi
17.4.	SRA	20	Kirkkonummi	Aarne Nummi	Isa Hyryläinen
1.6.	Maastokilpailu	30	Jenakkala		
	Pienospistooli	10	Järvenpää	Esko Sarkanen	Mika Käiniä
15.6.	Kenttäammunta	15	Mäntsälä	Ari Juutilinen	Mikko Kylmäniemi
kesä-elo	Kolmitietu	15			
17.8.	Ampumajuoksu	15	Hyvinkää	Ossi Aulio	-
	Pienoskilvääri	15			Toni Karason
maas	Ilma-ase	15			Touko Kaivisto
ei vuorossa	Ampumaurheilus	20	-		-
ei vuorossa	Partikilpailu	20	-		-

Huom! Pienospistooli 30+30 ja pienoskilvääri 60 ja makuu lasketaan vuonna 2016 OP-Maaja-pisteisin. Huom! Ilma-ase ei lasketa OP-Majan eikä piirin puheen MP-urheilijan tuloksiin.

Muuta kilpailuja/tapahtumia 2016				
20.3.	Sotilasmaastohiihto	Mäntsälä	Jarmo Sulopuisto	0400-354526
15.-16.4.	JÄRES-2016 leikkela ja parikarj Padesjoki		Timo Ålman	040-862791
	Gentlemaniväging	Syndalen	Martin Arhippainen	040-4111499
	Salpejoksa	Hyvinkää	Tom Östlund	050-4646571
	XVI Heikki Tuokko-kilpailu Uppinniemi		Markku Tuominen	040-5599305
ETELÄ-HÄMEEN KISAJÄRJESTÄJÄT 2016:				
15.3.	Ampumahiihto	Valkeakoski		
	Ampumaurheilus	Valkeakoski		
1.6.	Maastokilpailu	Jenakkala		
3.8.	Pistooliampumajuoksu	Hämeenlinna		
8.9.	Ampumajuoksu	Hattula		

Harri Tiirikkala 80 vuotta

Tuusulan Reserviupseerikerhon kunniapuheenjohtaja, insinööri Harri Tiirikkala täytti 80 vuotta 29. tammikuuta 2016.

Hän syntyi jääkärieversti Uno Tiirikkalan poikana vuonna 1936 Tuusulassa, jossa Suomen valkoinen kaarti oli silloin sijoitettuna. Harri Tiirikkalan lapsuudenkoti oli vanha Kapteenin puustelli, joka sijaitsee nykyisen Ilmatorjuntamuseon alueella. Nuorena hän oli mukana Tuusulan Laavuveikoissa innokkaan partiolaaisena kilpailuissa. Ylioppilaaksi valmistumisensa jälkeen hän suoritti asevelvollisuutensa ilmatorjuntatyöskistössä Santahaminassa ja kävi Ilmatorjuntakoulun reserviupseerikurssin numeron 34 vuonna 1956.

Työuransa insinööri Harri Tiirikkala teki varustamoiden palveluksessa erilaisissa tehtävissä. Hän teki uraa uurtavaa työtä vaarallisten aineiden merikujetusten turvallisuuden parantamiseksi, saaden kansainvälistä tunnustusta. Roro-alusliikenteen meriturvallisuuden kehittäminen oli myös hänen merkittävimpiä saavutuksiaan. Työtehtävät veivät hänet useaan otteeseen yhteensä vuosiksi ulkomaille.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö on ollut Harri Tiirikkalan sydäntä lähellä kodin perintönä.

Oikealta; Harri Tiirikkala, Vehanen, Vakkuri, Riissanen, Pulkkinen, Mainio. Varovasti yhteen laskien parisataa vuotta vapaaehtoista maanpuolustustyökemusta.

Hän liittyi mukaan reserviupseeritoimintaan nuorena väänrikkinä Keravan Reserviupseerikerhoon vuonna 1956. Tiirikkala oli mukana jo valmistelevalle toimikunnassa, jonka tarkoituksena oli perustaa reserviupseerikerho Tuusulaan. Kerho perustettiin syyskuussa 1958 ja hän on toinen yhä elossa olevista kerhon perustajajäsenistä. Harri Tiirikkala toimi yhteensä 24 vuotta kerhon hallituksen jäsenenä eri tehtävissä mm sihteerinä, varapuheenjohtajana, puheenjohtajana, perinneupseerina sekä urheilu- ja ampumapuheerina. Uudenmaan Reserviupseeripiirin johtotehtävissä hän on ollut yhteensä 17 vuotta mm. hallituksen jäsenenä, ampumapuheerina sekä

eri toimikunnissa ja työryhmissä. Suomen Reserviupseeriliiton palkitsemistoimikunnan jäsenenä hän oli vuodet 2002–2004. Yhliuuntanti Harri Tiirikkala kutsuttiin Tuusulan Reserviupseerikerhon kunniapuheenjohtajaksi vuonna 2008.

Hän on ollut innokas urheilumies sekä uhrattuva ja ahkera kilpailujen järjestäjä ja johtaja. Harri Tiirikkalan aloitteesta ja ehdotuksesta sovelletut reserviläisammunnat (SRA) otettiin Uudenmaan Reserviupseeripiiriin viralliseksi kilpailulajiksi vuonna 1995. Hän oli ensimmäisten kilpailujen johtajana ja sen jälkeen vuosien ajan lajin kehittäjä ja eteenpäin viejä. Vaativia ja

monipuolinen reserviläisurheilu on ollut hänen sydäntään lähellä niin osallistujana kuin kilpailujen johtajanakin. Hän on ollut Tuusulan Reserviupseerikerhon keskushalmoja sen perustamisesta alkaen vetäen aktiivisuudellaan väkeä mukaan toimintaan.

Harri Tiirikkala on palkittu useilla kunniamerkeillä mm: Suomen Valkoisen Ruusun ansioristi, Suomen Reserviupseeriliiton kultainen ansioristi soljen kera ja Suomen Vapaussodan perineliiton Sininen Risti havunoksatunnuksella.

TEKSTI JUHANI VAKKURI, KUVAT HARRI MAJAMÄKI

Merkipäiviä

TOUKOKUU

80 vuotta

7.5. Ehrstedt Jarl-Johan, Tammissaari
8.5. Ollila Heino, Kerava
21.5. Tuomainen Ossi, Tuusula
25.5. Uutinen Jorma, Loviisa

75 vuotta

9.5. Saarinen Kaj, Porvoo
10.5. Juntunen Matti, Järvenpää
23.5. Fredriksson Kaj, Porvoo
24.5. Halen Hans, Porvoo
30.5. Ersson Martti, Karkkila

70 vuotta

10.5. Orakoski Harri, Vihti
13.5. Vartiainen Kauko, Tuusula
18.5. Gartz Ragnar, Liljendal
19.5. Suuraho Risto, Kerava
28.5. Kettunen Jaakko, Tuusula

60 vuotta

13.5. Korhonen Kari, Porvoo
17.5. Eklund Alf, Sipoo
21.5. Laakso Heikki, Lohja
22.5. Härkönen Pekka, Kirkkonummi
22.5. Repo Lauri, Nurmijärvi

50 vuotta

2.5. Vainikka Arto, Järvenpää
4.5. Majaniemi Juha, Järvenpää
4.5. Lindström Jukka, Porvoo
6.5. Lintula Risto, Helsinki
16.5. Ulpovaara Juha, Vihti
18.5. Välipakka Juha, Tuusula
20.5. Koivunen Kari, Kirkkonummi

KESÄKUU

95 vuotta

16.6. Mattila Sakari, Nummi-Pusula

85 vuotta

1.6. Rautasuo Toivo, Mäntsälä

80 vuotta

1.6. Pajujoja Reino, Karkkila
20.6. Bergström Heikki, Nurmijärvi

75 vuotta

1.6. Eklund Kari, Mäntsälä
4.6. Koivistoinen Pertti, Kerava
6.6. Edelmänn Kari, Nurmijärvi
19.6. Vuoristo Pentti, Kerava
29.6. Tuominen Väinö, Nurmijärvi

70 vuotta

4.6. Ukonnen Pentti, Porvoo
5.6. Taubert Häkan, Kirkkonummi
6.6. Aalto Eero, Lohja
6.6. Suominen Kyösti, Porvoo
10.6. Ek Harri, Porvoo
12.6. Haasto Timo, Vihti

17.6. Keinänen Jorma, Helsinki
19.6. Kaasalainen Erkki, Nurmijärvi
23.6. Hemmälä Ilkka, Nurmijärvi
27.6. Pulkkinen Paavo, Helsinki

60 vuotta

1.6. Heimberg Ulf, Raasepori
13.6. Allonen Matti, Helsinki
15.6. Salmi Risto, Kirkkonummi
21.6. Nevalainen Olavi, Helsinki
25.6. Arola Jaakko, Sipoo

50 vuotta

1.6. Pitkänen Aki, Loppi
1.6. Piispanen Veli-Matti, Kerava
4.6. Kinos Kimmo, Mäntsälä
11.6. Karjalainen Matti, Myrskylä
12.6. Hindström Sami, Nummi-Pusula
15.6. Hirvonen Mika, Siilinjärvi
16.6. Wasström Jan, Inkoo
18.6. Halme Vesa, Pormainen
18.6. Nurmela Ilkka, Nurmijärvi
29.6. Leijola Jouni, Sammatti

HEINÄKUU

80 vuotta

9.7. Hietala Juhani, Kerava
28.7. Leikola Yrjö, Lohja

75 vuotta

20.7. Malmberg Frej, Tammissaari

70 vuotta

2.7. Virkki Pekka, Karkkila
5.7. Rönqvist Kalevi, Hyvinkää
8.7. Stenberg Matti, Nurmijärvi
13.7. Matikainen Ossi, Kerava
17.7. Winqvist Klaus, Tuusula
21.7. Viren Erkki, Myrskylä
28.7. Piira Reijo, Kerava

60 vuotta

7.7. Nikkinen Antti, Pälkäne
9.7. Martin Arno, Kirkkonummi
12.7. Hämäläinen Hannu, Tuusula
13.7. Näsi Juha, Lohja
16.7. Kumpulainen Alpo, Tuusula
16.7. Pentikäinen Juha, Sipoo
27.7. Ekström Tom, Siuntio
31.7. Annala Esko, Kerava

50 vuotta

3.7. Nyman Jörgen, Raasepori
4.7. Vehkalahti Keijo, Espoo
7.7. Lindroos Paul, Myrskylä
11.7. Välkky Timo, Järvenpää
14.7. Saranpää Tapio, Kirkkonummi
22.7. Ekroos Petri, Helsinki
26.7. Lindblad Thomas, Tammissaari
28.7. Tenhunen Risto, Nurmijärvi
30.7. Ala-Kurikka Antti, Nurmijärvi

Piirien ampumahiihdon mestaruudet ratkottiin Tuusulassa 3.3.2016

JOUKKUEVOITTO LOVIISAAN

Lumikeliä haltija on säädellyt ampumahiihdon piirikilpailun päivämäärää viime vuosina melko aktiivisesti. Tänäkään vuonna kilpailu ei mennyt ennakkosuunnitelman mukaan. Alun perin klaukkalalaisten Lahnuksen suunnittelema kilpailu jouduttiin peruuttamaan lumen vähyyden vuoksi. Hyrylän stadionin olosuhteet testattiin 18.2 Kuuden kerhon kilpailussa ja ne havaittiin kohtuullisiksi. Alkuperäisen piirikilpailun TA:n, Markku Niemisen aloitteesta suunniteltiin pikaisesti uusi kilpailu pidettäväksi Hyrylässä. Yrittää kannatti, sillä säitten haltijakin tuki yritystämme lisälumella.

Kilpailuorganisaatio oli oikeastaan jo olemassa. Onhan tämä niin monta kertaa suunniteltu ja pidetty, mutta pakon edessä useasti myös peruttu. Merkittävä etu oli hiihtää Tuusulan Voima Veikkojen cup- kilpailun yhteydessä. Molemmat kisat menivät ”saamoilla löylyillä”. Suositeltavaa onkin aina hyödyntää paikakunnan kaikkia voimia, siitä hyötyvät lopulta kaikki.

Itse kilpailu suoritettiin (melkein) normaalikilpailuna, eli hiihrettiin neljä kertaa n. 1,8 km (sarjassa Y70 3 x 1,8 km) sekä ammuttiin makuu-pysty-makuu. Sakot lisättiin hiihtoaikaan minuutteina. Taululaitteet toimivat moitteettomasti ja latuolosuhteet olivat lopulta erinomaiset.

Yleisen sarjan nopein oli **Hannu Nieminen**. Toiseksi kiri Väinö Kurkaa, joka teki myös hyvän hiihdon mutta hävisi sa-

koilla. Samoin Y45-sarjassa Loviisan **Ralf Lindén** vei vähemmillä sakoilla voiton Tuusulan **Petri Tonterista**. Y60-sarjassa oli nopein ja vähemmillä sakoilla oli Järvenpään **Hannu Harju** ja toiseksi tuli Tuusulan **Markku Nieminen**. Y70-sarjan kaksi nopeinta olivat Loviisan **Mauri Blomqvist** ja Häkan Karlsson. Harrastajasarjassa hiihti **Tauno Suominen**. Joukkuekilpailun voiton korjasi Loviisa, Tuusulan kahden joukkueen edestä.

Kiitokset kilpailijoille, toimitsijoille ja TVV:lle tuesta. Ensi vuonna nähdään.

TEKSTI: HARRI MAJAMÄKI

KUVAT: TIMO HAUTALA & HARRI MAJAMÄKI

Väinö Kurkaa lähdössä ja Ari Lahdenkauppi valmistautuu.

Ratamestari Markku Nieminen vaihtaa kuulumiset Risto Sirolan kanssa maalissa.

Kari Huttunen kohdistaa.

UUDENMAAN RESERVIPIIRIEN AMPUMAHIIHTO 3.3.2016

Järjestäjä Tuusulan yhdistykset

N:o	Maailka	Sijitus	Nimi	Sarja	Sakot	Tulos	Yhdistys
28	19:27:01	1	Tauno Suominen	Harr	15	0:53:14	Järvenpää
13	19:13:39	1	Hannu Nieminen	Y	6	0:38:52	Tuusula
14	19:13:31	2	Väinö Kurkaa	Y	10	0:42:14	Tuusula
17	19:14:25	1	Ralf Lindén	Y45	8	0:39:37	Loviisa
29	19:20:38	2	Petri Tonteri	Y45	9	0:40:21	Tuusula
15	19:17:09	3	Ari Lahdenkauppi	Y45	12	0:47:22	Tuusula
16	19:33:39	4	Harri Majamäki	Y45	8	0:59:21	Tuusula
19	19:16:40	1	Hannu Harju	Y60	7	0:39:52	Järvenpää
23	19:20:20	2	Markku Nieminen	Y60	8	0:42:03	Tuusula
22	19:20:47	3	Kurt Höglund	Y60	10	0:44:55	Loviisa
21	19:22:19	4	Kari Huttunen	Y60	14	0:51:32	Kerava
26	19:18:15	1	Mauri Blomqvist	Y70	4	0:34:28	Loviisa
25	19:19:56	2	Häkan Karlsson	Y70	6	0:38:39	Loviisa
27	19:22:36	3	Risto Sirola	Y70	11	0:45:19	Tuusula
24	19:34:38		Seppä Kuokkanen	Y60 (ulkop)	5	0:50:51	Tikkurila

Mediasi

0:42:09

Joukkuevoitokset:

1.	Loviisa	1:52:44
2.	Tuusula 1	2:01:15
3.	Tuusula 2	2:14:54

Otermanni-lehdessä ilmoituksesi tavoittaa 5500 aktiivisen reserviläisen silmäparia

Olisiko aika ruveta laajentamaan yrityksen parkkipaikkaa?

**JÄRVENPÄÄN
2. UUSI APTEEKKI**

HELSINGINTIE 41
04410 JÄRVENPÄÄ

010 4703750

Tervetuloa Yliäkselle!
Relu tarjous Otermannin lukijoille

LOST INN Loistomökki

Vuokraamme tasolasta ja kodista Lost Inn-majoitusta Eiveli Äkästimpoloon kesäkuusta. Meillä on kodikkaat, täysin varustellut huoneistot, hyvät suksien vuokarat ja suksivarasto, partipaikka ja ohjattu lämmityspisteke.

LOST INN mökit ovat n. Suomen ja Viron majoitusketjujen suosiossa hyvän sijaintinsa, laadukkaan asumisen ja erinomaisen vuokertulojen ansiosta.

KEVÄTYMIKOT 15-18 / 2016 – alkuen 3 viik 177€..234€

Loma-asunto	Henk max	Koko	3 viik	Vuokra	Talvipaikat
YLLÄSTÄR huoneisto	2	33m2	177-255€	295-425€	Ei
LOST INN 1 loma-asunto	3-5	50m2	207-435€	355-725€	tylli
LOST INN 2 loma-asunto	6-8	66m2	234-495€	390-825€	tylli

• Vuokrahintaan sisältyy lisäksi Internet, loppusivous ja ystävällinen palvelu.

KESÄVIKOT 19-35 / 2016 – alkuen 3 viik 151€..181€

Otermannin lukijoille Lost in Lapland-loma-asunon varauksesta ensi kesän etutarjous eli -15% normaalisesta Lostin ONLINE-varauksesta. Ei varausmaksua ennen 1.6.2016.

Loma-asunto	Henk max	Koko	3 viik	Vuokra	Talvipaikat
YLLÄSTÄR huoneisto	2	33m2	151€	251€	Ei
LOST INN 1 loma-asunto	3-5	50m2	166€	276€	tylli
LOST INN 2 loma-asunto	6-8	66m2	181€	331€	tylli

• Huom! Oma sivous ja omat linjat.

ILMOITA KESÄLOMAN ETUVARAUS ILMAN VARAUSMAKSUA:

Voit varata ensi kesän 2016 loma-asuntosi ilman välittömää varausmaksua seuraavasti:

- LOMA-ASUNTO:** tarkista varauskalenteri ja valitse mieleisesi loma-asunto Lost Inn-asuntojen listasta valitsemasta. www.lostinlapland.fi
- ILMOITUS:** ilmoita varauksesta "Otermanni": info@lostinlapland.fi. Asunon nimi ja aika varauksen voi peruuttaa ilman lisämaksua milloin tahansa ennen 1.6.2016.

TERVETULOA!

www.lostinlapland.fi

+358 400 227600

info@lostinlapland.fi

Äkäsentie 1, 95970 Äkästimpola

Pikallisissa harjoituksissa kohennettiin mm itsepuolustustaitoja. KUVA: Sirkka Orre.

Kevään MPK-kurssit täynnä toimintaa

Uudenmaan koulutus- ja tukiyksikön kevätkauden aktiivisin koulutuskausi on taas alkamassa. Tammi- ja helmikuussakin on kouluttauduttu mm Reserviläisjohtaja 1- kurssin muodossa, mutta vilkkaampi koulutuskausi alkaa useimmiten maaliskuussa.

Maaliskuun ensimmäisenä viikonloppuna ”Taistelukoululla” pidettiin kaksikin kurssia, noin 60 osallistujaa kerännyt ja jo perinteeksi muodostunut ja kovasti keuhuttu Kriisitilannekurssi ja Reserviläisjohtaja 1-kurssin toinen kurssiviikonloppu. Molemmat kurssit saivat osallistujiltaan hyvät arvostelut, molempien palautekeskiarvot olivat reilusti yli neljän!

Tulevia kursseja

Marssikuntoaan testaamaan halukkaiden kannattaa hakeutua huhtikuun 9. päivänä Loviisaan Brandenstein-marssille. Sotilas-sarjaan osallistuvien on suoritettava 25 kilometrin marssista 10kg:n repun kanssa, maastopuvussa ja varsi- tai vaellusken-gissä kuudessa tunnissa. Marssin hyväksyttävästi suorittaneille on esitetty yhtä KH-vuorokautta ja kenttäkelpoisuusmerkintää pv:n rekisteriin. Kevään suurin koulutustapahtu-

Karkkilassa reserviläistoiminta näkyy paikkakunnalla hyvin: kaikkiaan yli 30 tapahtumaa tällekin vuodelle. Ammunta on yksi suosituimpia osallistumismuotoja.

ma pidetään huhtikuun puolivälissä, 15.-17.4., jolloin Tuusulan kootaan viiden lukion turvakurs-silaiset yhteiseen maastoviikonloppuun. Samana viikonloppuna aloittaa myös Reserviläisjohtaja 2 ja Kenttämuonituskurssi muonittaa ja Maanpuolustusviikonloppuun johtokurssi johtaa ja huoltaa kaikki viikonloppuun kurssit. Saman viikonloppuna pidetään Padasjoella myös vaativa JÄ-RES-partiokilpailu, johon hyvä-kuntoisten ja osaavien kannattaa tulla puolustamaan suomalaista partiomiesmainetta. Kisaan on tulossa myös virolaisia Kaitseliitin toimijoita.

Kursseja myös Syndaleniassa

Kevätkauden toinen suurempi

kokonaisuus pidetään 13.-15.5. Syndaleniassa. Ohjelmassa on mm kaikille reserviläisille avoin Tähyspanoskurssi ja vuosittainen Intti tutuksi erityisryhmäkurssi.

Varsinkin läntisellä Uudella-maalla asuvien reserviläisten kannattaa huomioida nyt ensimmäistä kertaa Syndaleniassa pidettävä Tähyspanoskurssi. Siellä pääsee tutustumaan mm uusiin viuhkapanoksiin ja kertaamaan kylkipanosten käyttöä. Muita kevään kursseja ovat mm Gentelemannatävling Syndaleniassa toukokuun alussa, Henki-sen ensiavun kurssi ja Ammun-takurssi naisille 29. toukokuuta Rajamäellä. Koko kurssitarjonta löytyy internetistä osoitteesta www.mpk.fi/koulutuskalenteri /Uusimaa. Kannattaa seurata

myös muiden lähialueiden kurs-seja, mielenkiinnostosta koulutusta on tarjolla kohtuumatkan päässä mm Helsingin ja Kanta-Hämeen KOTU-yksikköjen järjestämä-nä.

Tärkeä muutos ilmoittautumiskäytäntöön:

Viime vuoden lokakuun alusta alkaen MPK:n kursseille ei ole voinut enää ilmoittautua rekis-teröitymättä ja kirjautumatta. Jos sinulla ei ole vielä tunnuk-sia MPK:n järjestelmään, rekis-teröidy MPK:n sivujen www.mpk.fi/koulutuskalenteri kautta, klikkaa kohtaa ”hanki tunnuk-set!

HUOM! Älä rekisteröidy uude-leen, jos olet unohtanut tunnuk-sesi tai salasanas; järjestelmä mahdollistaa toistaiseksi tupla-rekisteröitymisen, mutta saman henkilön rekisterit pystyy yhdis-tämään vain MPK:n keskustoi-miston tietohallinnon tukihen-kilö, jolla on varmasti muutakin tekemistä.

Rekisteröitynyt henkilö voidaan myös helposti ”poimia” rekis-teristä kurssille henkilökunnan toimenpitein, jos itse ilmoittau-tuminen on syystä tai toisesta epäonnistunut tai haluaa kurssil-le ilmoittautumisajan päätyttyä.

Ota yhteyttä !

MPK, Uudenmaan KOTU-yksikkö:

KOTU-yksikön päällikkö Harri Kaijansinkko, 040 4822 629, harri.kaijansinkko@mpk.fi
Toimipaikka Tuusula, TKKK:n kampus, liikuntasalirakennuk-sen yläkerta.

UUDKOTUn koulutuspäällikkö Kaj Pettersson 040 4868 136, kaj.pettersson@kolumbus.fi
Kaj tekee toimistotehtävät pääasiassa kotoaan Espoosta käsin ja on hänen tehtäviinsä määriteltyjen kurssien aikana kurssipai-kalla, ensisijaisesti Dragsviken – Syndalenin alueella.

MPK, Etelä-Suomen maanpuolustuspiiri:

Piiripäällikkö ja Helsingin KOTU-yksikön päällikkö Timo Mustaniemi 045 1803323, timo.mustaniemi@mpk.fi
Piirin koulutussihteeri Eeva Keränen, 040 5033 167, eeva.ke-ranen@mpk.fi
HELKOTUN koulutuspäällikkö Olli Laurila 0500 440559, olli.laurila@mpk.fi
Piiripäällikön, koulutussihteerin ja HELKOTUn koulutuspääl-likön toimipaikka on Santahaminan Radioniemi, rak E 32.